Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ПРОЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 278 (5354). НЯДЗЕЛЯ 8 СНЕЖНЯ 1935 г. Год выдання XVIII

БОЛЬШЭВІЦКАЕ ПРЫВІТАННЕ ЭНТУЗІЯСТАМ БАРАЦЬБЫ ЗА ЛЁН, МАЙСТРАМ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ІЛЬНАВОДСТВА

Нарада перадавых калгаснікаў і калгасніц Таджыкістана і Туркменістана з кіраўнікамі партыі і Ўрада (ў Крэмлі 4 снежня 1935 г.) НА ЗДЫМКУ: дванаццацігадовая калгасніца калгаса імя Лахуці (Сталінабадскага раёна Таджыкскай ССР) т. Нахангова Мамлакат падносіць таварышу Сталіну ў падарунак кнігу Сталіна аб Леніне на таджыкскай мове.

Фото Б. ІГНАТОВІЧА (Саюзфото)

СТАЛІНСКАЕ ЗАДАННЕ

Чытала і ўважліва абдумвала кожнае слова з прамовы таварыша Сталіна на нарадзе камбайнераў і камбайнерак. Камбайнерка — слова такое цяжкое, ледзь вымавіш. А такое яно радаснае і роднае — машына значыцца такая — камбайн, — якая нашу працу аблягчае. І жне, і малоціць адразу. І ў мяшкі ссыпае. А таварыш **Сталін**, як заўсёды, пра нас, жанчын, турбуецца, каб больш такіх машын у краіне было, якія і заможнасць нашу павялічваюць і жыццё нашае больш радасным робяць.

І яшчэ таварыш **Сталін** правільна сказаў, што глыбока ў галаву ўрэзалася, — гэта аб ураджайнасці нашых палёў. Нізкія, нізкія ў нас ураджаі. Асабліва па ільну. Лён трапаць мы больш-менш навучыліся. Некаторыя з нас нават і не дрэнна лён трэплюць. І кілограмаў багата даюць і нумары высокія. Проста радасна глядзець, як шырока разгарнуўся стаханаўскі рух сярод ільнаводаў БССР. Чытаю газету і бачу, што і ў Віцебску, і ў Дуброўне, і ў Суражы, у Талачыне і Полацку дзесяткі калгаснікаў і калгасніц па-новаму арганізоўваюць працу на трапанню і пачалі 30—40 нават 70 і больш кілограмаў вытрапваць. Вось што значыць, калі прыкладам аднаго захапляюцца і другія, калі вопытам і дасягненнямі аднаго партыя наша ўзбройвае ўсіх.

Але гэтага сёння ўжо мала. Нам трэба, каб калгас здаў з гектара не 2 цэнтнеры валакна, а 5 і нават болей. Мы — багацейшая ў свеце краіна. З такімі людзьмі, як нашы, можна такія цуды зрабіць, што нікому і ніколі не снілася.

Вось таму мы ў нашым калгасе цяпер разгарнулі такую работу, каб на лета 5 цэнтнераў з гектара абавязкова ўзяць валакна. Як багацейшымі сталі, сыцейшымі, лепш апранацца пачалі, мы ўсё больш адчуваем, што з кожным годам нам усяго трэба будзе больш і больш, у тым ліку і валакна. Так што сёння, калі мы з радасцю адзначаем, што наша рэспубліка выканала план ільнозагатовак, мне хочацца сказаць, што на гэтым **усебеларускі паход імя т. Гікало за лён не скончыўся.** Мы яго толькі цяпер па-сапраўднаму пачнем, каб у будучым годзе даць краіне валакна ў два разы больш, чым сёлета, каб узяць такі высокі ўраджай, які даў-бы нам права сказаць т. Сталіну — тваё баявое заданне аб павышэнні ўраджайнасці мы з гонарам выканалі.

ПРАСКОЎЯ ПЯРЦОВА,
калгас «Віцебскі пралетарый», Лёзнянскага раёна.

Лён

Як на поле, на зямлю
Прышла раніца вясны.
Я пасеяла ў раллю
Жменю зёран ільняных.

Неба сеяла цяпло,
Цёплы дожджык цярушыў,
Ў думках радасна было,
Беглі песні ад душы.

Ой, лянок, лянок мой чысты,
Валакністы, залацісты!
Як расці стаў, як падрос,
Як лісткі ўзняў да гары, —

Як ішла лён абіваць,
Пад нагамі цёрся жвір, —

Нібы семя арфаваць,
За мной следам брыгадзір.
А мой пранік лясь ды лясь
Па гліняным па таку

Падышоў бліжэй Міхась,
Мне паклаў за стан руку.
Ой, лянок, лянок мой чысты,
Валакністы, залацісты!

А як слала я лянок,
На зялёным, на лугу,
Дзе папаўся Міхасёк,

Н. Ф. ГІКАЛО на Ўсебеларускім злёце ільнотрапальшчыц-ударніц.

МЫ ПАСТАРАЕМСЯ ЗРАБІЦЬ ТАК, КАБ ЛЁН СТАЎ ВАЖНЕЙШАЙ СПРАВАЙ У НАШАЙ РЭСПУБЛІЦЫ, КАБ ЛЁН ЗРАБІЎСЯ ТАКОЙ СПРАВАЙ, ВАКОЛ ЯКОЙ РАСЛІ-Б ГАНАРОВЫЯ ЛЮДЗІ — ГЕРОІ І ГЕРАІНІ ПРАЦЫ. ТРЭБА ЗРАБІЦЬ ТАК, КАБ ЛЮДЗІ Ў КАЛГАСАХ, ЯКІЯ ПРАЦУЮЦЬ НА ІЛЬНЕ, БЫЛІ-Б САМЫМІ ГАНАРОВЫМІ ЛЮДЗЬМІ. ТРЭБА ДАБІЦЦА, КАБ МЫ ПА ІЛЬНУ БЫЛІ-Б ПЕРШЫМІ Ў СОВЕЦКІМ САЮЗЕ. ТРЭБА ЗРАБІЦЬ ТАК, КАБ МЫ АПРАЎДАЛІ ТЫЯ САПРАЎДЫ БАЦЬКОЎСКІЯ АДНОСІНЫ ДА НАШАЙ СОВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ, ДА БЕЛАРУСКАГА НАРОДУ З БОКУ ТАВАРЫША СТАЛІНА, ЯКІЯ МЫ ЗАЎСЁДЫ АДЧУВАЕМ.

(З прамовы сакратара ЦК КП(б)Б тав. **Н. Ф. ГІКАЛО** на Ўсебеларускім злёце трапальшчыц-ударніц).

Цэнтральнаму камітэту комуністычнай партыі (большэвікоў) Беларусі тав. ГІКАЛО

Гарадскі і цэнтральны профса- Мы разумеем указанне права-

Нарада перадавых калгаснікаў і калгасніц Таджыкістана і Туркменістана з кіраўнікамі партыі і ўрада (ў Крэмлі 4 снежня 1935 г.) НА ЗДЫМКУ: дванаццацігадовая калгасніца калгаса імя Лахуці (Сталінабадскага раёна Таджыкскай ССР) т. Нахангова Мамлакат падносіць таварышу Сталіну ў падарунак кнігу Сталіна аб Леніне на таджыкскай мове.

Фото Б. ІГНАТОВІЧА (Саюзфото)

ЛЕН—НАША ЗОЛАТА

Бальшэвікі і калгаснікі Совецкай Беларусі рапартуюць таварышу **Сталіну** аб выкананні на 56 дзён раней вызначанага ўрадам тэрміну плана загатовак ільну. Совецкая Беларусь дала краіне ў гэтым годзе ільну на 25 процантаў больш, чым у мінулым годзе і нумарам 9,2 супроць 8,3 мінулага года. Вестка аб гэтым рапарце перамогі з энтузіязмам сустрэта мільённымі масамі калгаснікаў Совецкай Беларусі, натхняючы іх на барацьбу за перавыкананне плана загатовак ільну.

Сталінскі паход за высокую ўраджайнасць і ўздым жывёлагадоўлі ўскалыхнуў і падняў найшырэйшыя масы калгаснікаў і калгасніц. Адным з важнейшых звенняў сталінскага паходу барацьбы за высокую ўраджайнасць, за багатае, культурнае, калгаснае жыццё быў шырока разгарнуўшыйся ва ўсіх раёнах і калгасах паход імя **Гікало** за лён.

Совецкая Беларусь рапартуе **Сталіну** не толькі цэнтнерамі і нумарам ільновалакна, але і выдатнымі людзьмі, вырасшымі ў калгасах у часе барацьбы за лён, такімі стаханаўцамі ільну, як Фёдар **Лысоў**, які ўстанавіў усебеларускі рэкорд — 72 кіло, Мацвей **Якубенка**, даўшы 68 кіло, такімі стаханаўкамі, як Марына **Дзяжурная**, даўшая 66 кіло, Праскоўя **Пярцова** — 53 кіло, Сцепаніда **Быкоўская** — ініцыятар стаханаўскага руху па ільну, Ганна **Канькова**, Марына **Пярцова**, Марыя **Рагоўская**. За гэтымі лепшымі, знатнымі людзьмі Совецкай Беларусі падымаюцца новыя героі і гераіні калгаснай працы.

Стаханаўскі рух у калгасах становіцца ўсё больш масавым рухам, становіцца ўсё больш моцным рычагом уздыму прадукцыйнасці калгаснай працы і барацьбы за багатае, культурнае, ніколі раней нябачанае жыццё.

Кожны рабочы і калгаснік бачыць і адчувае, як геніяльна правільны вялікія і простыя словы таварыша **Сталіна**: «Жыць стала лепш, таварышы. Жыць стала весялей. А калі весела жывецца, работа спорыцца».

Вось што гавораць, напрыклад, калгаснікі **Лысоў** і **Якубенка** з калгаса «Молат», Віцебскага раёна:

«Да рэвалюцыі жылі зусім дрэнна, а пасля рэвалюцыі ў сябе на аднаасобнай гаспадарцы таксама ледзь зводзілі канцы з канцамі. Зажылі мы па-сапраўднаму толькі ў калгасе. Тут кожны з нас нажыў сабе свінню, карову, авечак і птушак, маем багата хлеба, бульбы і ўсякія іншыя прадукты. Нашы сем'і ў поўным сэнсе слова сыты, адзеты, абуты. За ўсё гэта мы ў першую чаргу дзякуем роднаму **Сталіну**».

Пад геніяльным кіраўніцтвам **Сталіна**, дзякуючы велізарнай дапамозе і сапраўдным бацькоўскім клопатам **асабіста** таварыша **Сталіна** з забітай, адсталай, жабрацкай калоніі царскага самадзяржаўя Беларусь ператварылася ў перадавую, узброеную навейшай тэхнікай, багатую і культурную рэспубліку, на чырвоным сцягу якой зззяе ордэн Леніна.

Каласальную дапамогу аказваў і аказвае беларускаму народу ўвесь вялікі Совецкі Саюз і, асабліва, рускі пролетарыят. Толькі ў рэзультаце геніяльнага кіраўніцтва ленінска-сталінскай партыі і асабіста таварыша **Сталіна**, аграмаднейшай дапамозе рускага пролетарыята, правільнага правядзення ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі такіх велізарнейшых поспехаў дабілася і так расквітнела наша Совецкая Беларусь!

«Дружба паміж народамі СССР — вялікае і сур'ёзнае заваяванне. Бо пакуль гэта дружба існуе, народы нашай краіны будуць свабодны і непераможны. Ніхто не страшны нам, ні ўнутраныя, ні знешнія ворагі, пакуль гэта дружба жыве і здраўствуе». Гэтыя словы вялікага **Сталіна** моцна памятае беларускі народ. І ніколі не ўдасца наймітам замежных капіталістаў, ланцужным сабакам польскага і германскага фашызма, подлым здраднікам беларускага народу, тройчы прэзрэнным нацдэмам падарваць гэту аснову нашых перамог і поспехаў — вялікую дружбу народаў Совецкага Саюза.

Выдатныя людзі—старшыні калгасаў, брыгадзіры, арганізатары і майстры калгаснай вытворчасці, ударнікі і ўдарніцы растуць і падымаюцца з кожным днём у калгасах Совецкай Беларусі. Але самае выдатнае і прыгожае — як у калгасах, асабліва ў барацьбе за лён, растуць і падымаюцца жанчыны-калгасніцы, якія былі да рэвалюцыі цёмнымі, бяспраўнымі і забітымі беларускімі сялянкамі. Працадзень у калгасе па-сапраўднаму ўраўняў мужчыну і жанчыну, вызваліў жанчыну, зрабіў яе самастойнай. І правільна гаворыць таварыш **Сталін**: «Толькі калгаснае жыццё магло зрабіць працу справай гонару, толькі яно магло парадзіць сапраўдных гераінь жанчын у вёсцы. Толькі калгаснае жыццё магло знішчыць няроўнасць і паставіць жанчыну на ногі».

Лён — гэта золата нашай рэспублікі. Ужо ў гэтым годзе, калі мы дабіліся толькі першых поспехаў у барацьбе за лён, калгасы Совецкай Беларусі атрымліваюць звыш 35 мільёнаў рублёў за здаены дзяржаве лён. Грашовы даход асобных калгасаў за лён вылічаецца ў сотнях і дзесятках тысяч рублёў. Напрыклад, калгас імя Чарвякова, Мсціслаўскага раёна, атрымлівае за лён 222 тысячы рублёў, калгас «Праўда», Шклоўскага раёна — 100 тысяч рублёў. Калгасы, якія вялі барацьбу за якасць ільну, рэзка павялічылі грашовую аплату працадня. Няма сумнення, што мы можам у будучым годзе дабіцца яшчэ лепшых, яшчэ большых рэзультатаў.

Совецкая Беларусь выканала вызначаны ўрадам план загатовак ільну ў рэзультаце таго, што перадавыя раёны перавыканалі свае планы па ільну — **Бешанковіцкі, Талачынскі, Аршанскі, Касцюковіцкі, Буда-Кашалеўскі, Менскі, Капыльскі, Крычаўскі і Сенненскі**. Але ёсць яшчэ многа раёнаў і калгасаў, якія сваіх абавязацельстваў па здачы дзяржаве ільну па кантрактацыйных дагаворах яшчэ поўнасцю не выканалі. Мы павінны дабіцца, каб кожны калгас і аднаасобнік выканалі поўнасцю свой кантрактацыйны дагавор, які мае сілу закону.

Лён — вядучая тэхнічная культура Совецкай Беларусі. І мы павінны ў 1936 годзе дабіцца яшчэ большых поспехаў у барацьбе за лён. Ураджайнасць ільну яшчэ нізкая. Мы можам значна павысіць ураджайнасць ільну. Прыклад перадавых калгасаў, якія ўжо ў гэтым годзе дабіліся **5 цэнтнераў ільну з гектара**, паказвае, якія вялікія магчымасці ёсць ва **ўсіх** калгасах Беларусі, каб павысіць ураджайнасць ільну. Трэба значна падняць **якасць** ільну. Ужо ў гэтым годзе перадавыя калгасы дабіліся **18—21 нумара ільновалакна**. Калі мы выкарыстаем да дна тэхніку, машыны, узброім калгасніка агратэхнічнымі ведамі, падымем усю масу калгаснікаў і калгасніц на барацьбу за лён, тады 1936 год стане годам небывалых поспехаў.

Яшчэ шырэй зараз разгорнем ва ўсіх раёнах і калгасах Совецкай Беларусі паход імя **Гікало** за лён.

Калгасны лад і вырашчаныя ім выдатныя людзі, мудрае кіраўніцтва партыі, на чале з нашым вялікім правадыром **Сталіным** даюць усе магчымасці для таго, каб дабіцца ў нашай барацьбе за лён, у нашым соцыялістычным земляробстве і жывёлагадоўлі сапраўдных цудаў, небывалага ніколі ўздыму, росквіту і багацця.

Як на поле, на зямлю
Прышла раніца вясны.
Я пасеяла ў раллю
Жменю зёран ільняных.

Неба сеяла цяпло,
Цёплы дожджык цярушыў,
Ў думках радасна было,
Беглі песні ад душы.

Ой, лянок, лянок мой чысты,
Валакністы, залацісты!
Як расці стаў, як падрос,
Як лісткі ўзняў да гары, —

Лён палола з ранніх рос
Да вячэрняе зары.
Сэрца ныла, бы з нуды,
Бы сама была не ўся, —

Спадабала я тады
Брыгадзіра Міхася.
Ой, лянок, лянок мой чысты,
Валакністы, залацісты!

Як адцвіў ды як надзеў
Лён галоўкі на сябе,
Быў не горш, як у людзей,
Мела шчасце я ў сяўбе.

Рваць ішла яго ў снапы,
Пела песні аб вясне,
Брыгадзір лічыў капы,
Час-ад-часу моргаў мне.

Ой, лянок, лянок мой чысты,
Валакністы, залацісты!

Як ішла лён абіваць,
Пад вагамі цёрся жвір, —

Нібы сеня арфаваць,
За мной следам брыгадзір.
А мой пранік ляcь ды лясь
Па гліняным па таку

Падышоў бліжэй Міхась,
Мне паклаў за стан руку.
Ой, лянок, лянок мой чысты,
Валакністы, залацісты!

А як слала я лянок,
На зялёным, на лугу,
Дзе папаўся Міхасёк,
Цалавала на-бягу.

Сэрцу лёгенька было,
Цэлы свет — вясёлы рай,
Хоць і восень, а святло
Так і льецца цераз край.

Ой, лянок, лянок мой чысты,
Валакністы, залацісты!
Змяла ў мяльніцы я лён,
Атрапала лён траплом, —

Засвяціў, як цудны сон,
Лён шаўковым валакном.
Промень ясны загуляў
Па страсе і па сцяне...

Хату новую стаўляў
Брыгадзір мой для мяне.
Ой, лянок, лянок мой чысты,
Валакністы, залацісты!

ЯНКА КУПАЛА.

Праскоўя Нікалаеўна Пярцова, ініцыятар стаханаўскага метаду апрацоўкі ільну ў БССР.

...КОЎСКІЯ АДНОСІНЫ ДА НАШАЙ СОВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ, ДА БЕЛАРУСКАГА НАРОДУ З БОКУ ТАВАРЫША СТАЛІНА, ЯКІЯ МЫ ЗАЎСЁДЫ АДЧУВАЕМ.

(З прамовы сакратара ЦК КП(б)Б тав. **Н. Ф. ГІКАЛО** на ўсебеларускім злёце трактарыстаў-ударнікаў).

Цэнтральнаму камітэту комуністычнай партыі (большэвікоў) Беларусі тав. ГІКАЛО

Гарадскі і цэнтральны профсаюзны актыў сумесна з рабочымі і работніцамі-стаханаўцамі фабрык і заводаў г. Менска шле Вам, баявому кіраўніку комуністычнай партыі (большэвікоў), рабочых і працоўных ордэнаноснай БССР сваё палкае пролетарскае прывітанне.

Абяцаем Вам, тав. Гікало, крута і рашуча перагледзець работу ўсіх нашых профсаюзных арганізацый, за самы кароткі тэрмін прывесці рады профсаюзаў у баявы парадак у адпаведнасці з вялікімі задачамі, пастаўленымі на ўсесаюзнай нарадзе стаханаўцаў гістарычнай прамовай настаўніка, друга і арганізатара соцыялістычных перамог — вялікага Сталіна.

Мы з усёй большэвіцкай рэзкасцю будзем ускрываць буйнейшыя недахопы ў рабоце профсаюзаў, пачынаючы ад ЦСПСБ, цэнтральных праўленняў саюзаў, канчаючы ФЗМК і праўоргамі па разгортванню стаханаўскага руху на прадпрыемствах Менска і іншых гарадоў, бо для нас, профработнікаў, з гістарычнай прамовы таварыша Сталіна на нарадзе стаханаўцаў з найвялікшай астратой выцякае неабходнасць хутчэйшай перамогі своеасаблівага крызісу і адставання ў рабоце профсаюзаў.

Мы разумеем указанне правадыра народаў СССР і друга працоўных усяго свету таварыша Сталіна—няма больш адказнай і хвалюючай работы для профработнікаў, як пастаянныя, штодзенныя клапоты аб задаваленні рознастайных культурна-бытавых запросаў членаў профсаюзаў, работнікаў разумовай і фізічнай працы.

Лягчэй і весялей стала жыць рабочаму. Стаханаўцы хочуць культурна жыць і адпачываць. Хто як не профсаюзы ў першую чаргу павінны прыняць на сябе гэтыя клопаты.

Профсаюзы Беларусі пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б цалкам і поўнасцю аддадуцца гэтай захапляючай рабоце, энергічна, чула і цёпла будуць клапаціцца аб усіх драбнейшых патрэбах рабочага-стаханаўца і яго сям'і.

Няхай жыве магутны стаханаўскі рух!

Няхай жыве рабочы клас, арганізаваны ў профсаюзы!

Няхай жыве арганізатар і кіраўнік соцыялістычных перамог—наша слаўная комуністычная партыя — партыя Леніна—Сталіна!

Няхай жыве ЦК КП(б)Б і слаўны кіраўнік Беларускай ордэнаноснай рэспублікі—тав. Гікало!

Няхай жыве наш дарагі правадыр і настаўнік вялікі любімы Сталін!

ВЫКАНАЛІ ПЛАН ІЛЬНОЗАГАТОВАК

КАРМА. **(Па тэлеграфу).** 2 снежня Кармянскі раён выканаў гадавы план загатовак ільну на 100,2 процанта.

Па ініцыятыве перадавых калгасаў працягваем загатоўку ільну звыш плана.

Сакратар райкома КП(б)Б ЗИДЗІНАЎ.
Старшыня райвыканкома ГРЫБАЕДАЎ.
Заготлён КАРАНЕЎСКІ.

ПУХАВІЧЫ. **(Па тэлеграфу).** У спаборніцтве з Асіпавіцкім раёнам **Пухавіцкі** раён вышаў на першае месца, выканаўшы на 3 снежня план ільнозагатовак на 100,1 проц. Змагаемся за выкананне плана кожным калгасам і дваром.

Райупаўкамзаг ЦІХАНОВІЧ.
Заготлён ПЯЦЮШКІН.

СКАБЛО З. ДАБІЎСЯ ПЕРШАГА РЭКОРДУ СМЕТАНІНА

6 снежня ў клубе абутнікаў імя Кагановіча адбыўся злёт маладых стаханаўцаў Кагановіцкага раёна. З дакладам аб далейшым разгортванні стаханаўскага руху выступіў намеснік загадчыка прамыслова-транспартным аддзелам ЦК КП(б)Б тав. **Гершон.**

На злёце падзяліліся вопытам сваёй работы маладыя стаханаўцы з прадпрыемстваў Кагановіцкага раёна т. **Марголін** (фабрыка імя Куйбышэва), **Упрыс, Фай** (фабрыка імя Кагановіча) і іншыя.

Гучнымі і доўгімі апладысментамі злёт сустрэў аднаго з першых арганізатараў стаханаўскага руху ў БССР т. **З. Скабло.**

Тав. Скабло рапартаваў злёту аб тым, што 6 снежня ў 3 гадзіны дня ён дабіўся першага рэкорда Сметаніна, абцягнуўшы за змену 1.400 пар абутку.

— Але-ж на гэтым я не спынюся,—кажа т. Скабло.—Я яшчэ глыбей буду вывучаць тэхніку, яшчэ лепш буду працаваць і даю слова стаханаўца, што даганю Сметаніна і ў астатніх яго рэкордах.

М. Р.

„ТОЛЬКІ СВАБОДНАЯ ПРАЦА, ТОЛЬКІ КАЛГАСНАЯ ПРАЦА МАГЛА ПАРАДЗІЦЬ ТАКІХ ГЕРАІНЬ ПРАЦЫ У ВЕСЦЫ“ (СТАЛІН)

Стаханаўцы ільнаводства

Ганна Канькова, з калгаса «Х з'езд советаў», Веляшкоўскага сельсовета, Лёзнянскага раёна; працуючы па метаду Пярцовай, натрапала 47,5 клг. ільновалакна.

Аксіння Сумнікава, стаханаўка ільнаводства калгаса «Віцебскі пролетарый», дае за дзень 36,6 клг. валакна.

СЦЕПАНІДА БЫКОЎСКАЯ,
калгас імя Чарвякова, Лёзнянскага раёна.

МАЯ РАДАСЦЬ

Вельмі радасна мне расказваць аб тым, як мы перавыканалі план здачы валакна ў два разы і як мы атрымалі 200 проц. падбаўкі. Трэба было нам здаць трасты разам з валакном 32 цэнтнеры. А здалі мы ў два разы больш і за кожны цэнтнер валакна, здаиы звыш плана, атрымліваем не 160, а 320 рублёў і больш.

Пачалася гэта работа вясной, калі яшчэ сеяць выходзілі. І ўвесь час сачылі за ільном, так, што вырас ён у нас зялёнай сцяной. Упарта змагаліся мы з пустазеллем, каб не глушыла яно пасевы. Палолі два і тры разы. А як прышоў час церабіць, мы ўжо сапраўды працавалі па ўсіх правілах агратэхнікі.

Церабленне праводзілі двайное, а дзе трэба было — трайное. Ні адно каліва не трапляла ні ў свой нумар. Кожны нумар мы асобна сушылі, малацілі і рассцілалі. Каб не пераблытаць спелішчы, мы акуратна запісвалі калі лён рассцілалі, каб ведаць калі яго падымаць.

Мне прышлося ўжо з трыбуны ўсебеларускага злёта майстроў ільну расказаць, як мне ўдалося перамагчы старыя традыцыі і пачаць даваць па 23—25 і больш кілограм валакна. Па майму прыкладу пачалі працаваць другія, якія, ўдасканальваючы мой метад работы, пачалі даваць па 40, 50 і больш кілограмаў валакна. Гэта для мяне самая вялікая радасць.

ФЕДАР АНУФРЫЕЎ,
старшыня калгаса «Чырвоная Руткоўшчына», Горацкага раёна.

ВЫСОКІ УРАДЖАЙ У НАШЫХ РУКАХ

Мы ўжо навучыліся лепш апрацоўваць глебу пад лён. Вось і сёлета сеялі па зябліву, якое з восені было паскароджана. Вясной першы раз пружынілі, як толькі зышоў снег і другі раз — калі падсохла зямля. Пасля ў чатыры сляды баранавалі і выбіралі сухое неперапрэўшае пустазелле. Сеялі ў мяккую глебу.

Навучыліся і дагледаць пасевы. Падняліся ўсходы на 10 сантыметраў, вышлі на праполку. Тры разы ачышчалі пасевы ад пустазелля. Своечасова праходзіла церабленне, абмалот і рассціл ільну. Калі паднімалі лён з высокіх спелішчаў, ставілі трасту ў конусы. Не згніло і не пераляжала ні адной жменькі трасты.

Сушылыні ў нас бяздымныя, мяльна-трапальны пункт добра абсталяваны. І валакно выходзіла 17 нумарам. З кожнага гектара атрымалі тры цэнтнеры валакна. А быў адзін участак—60 сотак гектара, з якога сабралі два з паловай цэнтнеры валакна.

Так можа і павінна радзіць уся зямля. Брыгадзір Варанкоў узяў абавязак узяць з гектара не менш 6 цэнтнераў валакна. Ён выклікаў на соцспаборніцтва брыгадзіра чацвертай брыгады тав. Саўчанка. У наступным годзе мы ўжо атрымаем валакно не менш 20 нумара.

За высокі ўраджай мы змагаемся з пачатку зімы. Для ільну падабралі лепшыя папярэднікі. Насенне ачышчана і добра захоўваецца. За ўчасткамі замацаваны звенні.

Высокі ўраджай ільну будзе ў нашых руках.

АЎДОЦЦЯ КАВАЛЁВА,
член ЦВК, калгас «Беларуская вёска» на Лёзняншчыне.

ПЛАН ВЫСОКАГА УРАДЖАЮ

Было гэта ў студзені гэтага года. Мы ездзілі ў Менск на ўсебеларускі з'езд Советаў. У Віцебску на вакзале нашы дэлегаты купілі «Звязду». Мы ўсе цікавіліся, як у нас справы з ільном. Аказалася, што 5 проц. мы тады, у канцы студзеня, не далічвалі яшчэ да сканчэння плана. Вось як яно было.

А два гады таму назад яшчэ горш было. Хлебазагатоўкі мы, бывала, заканчвалі зімой, а лён апрацоўвалі ўжо ўвесну, калі трэба было выходзіць сеяць.

Сёння толькі пачатак снежня, а рэспубліка наша ордэнаносная план па валакну ўжо выканала. Як не радавацца!

Яшчэ мне радасна, што ў барацьбе за лён і мне прышлося прыняць некаторы ўдзел. Ільнотрапальную машыну Гардачова мне ўдалося пусціць у ход у многіх калгасах нашага раёна. Зараз у нас ужо не бывае, каб на машыну глядзелі пагардліва. Машына заваявала аўтарытэт. Па тры цэнтнеры і больш натропвалі жанчыны на «гарлачоўцы», і цяпер за машыну ва ўсіх калгасах змагаюцца, бо я ім практычна паказала ўсе яе перавагі і як з ёю трэба абыходзіцца.

Яно, зразумела, інакш і быць не магло. Я-ж член урада. Не магла-ж я спакойна глядзець, як закупленыя і зробленыя машыны псуюцца, а план валакна не выконваецца. Ну, і занялася я гэтай машынай. Спачатку сама, на старасць, вывучыла яе, а цяпер і астатніх вучу. Інструктарам мяне цяпер завуць. Гэта і правільна. Апошнія два месяцы толькі і рабіла, што па калгасах ездзіла і машыны ўстанаўляла. І зараз маіх вучняў амаль у кожным калгасе, дзе толькі ёсць «гарлачоўкі», знойдзеш.

Пытаюць мяне часам у калгасе: «Ну, старая, за што цяпер возьмешся? Лён скончылі, ці не час табе са сваімі старымі косткамі на печ забрацца?».

— Не, не, — кажу я ім. — Да печы мне яшчэ далёка. Работы хапае. А ў мяне на зіму ёсць ужо цэлы план.

Перш-наперш, думаю крыху пад вучыцца, — гэта я пра агранамічную вучобу. Трэба ведаць, якое мінеральнае ўгнаенне пад лён даваць і аб папярэдніках, сартаванні, глыбіне ворыва і іншае. І ні адной толькі мне. Усім вучыцца трэба. Вось і дагаварваюся, каб гурток арганізаваць для ўсіх нашых калгаснікаў і калгасніц. Інакш мы тэхнікай не аўладаем.

Маем мы ў калгасе ўсе ўмовы, каб узяць у будучым годзе высокі ўраджай. Зяблілі мы рана. Насенне адсартавалі. Сівран прачышчаны. Пачынаем попел збіраць. Закупілі і прывезлі ўгнаенне. Цяпер усё ад нас залежыць.

Ёсць ужо ў мяне і план сяўбы і нават уборкі. Лён мы адсеем у тры дні. Як згоніць снег, адразу сеяць будзем. Тады і ўраджай высокі будзе. Церабленне ў нас будзе падвойнае, а на спелішчы будзем класці лён па сартах — малы к малому, вялікі к вялікаму.

Увесь мой план прасякнут адной думкай — узяць нам у будучым годзе самы высокі ўраджай у рэспубліцы і ва ўсякім разе — узяць не менш пяці цэнтнераў з гектара.

Аўдоцця Цярэнцеўна Кавалёва, член ЦВК БССР, калгасніца сельскагаспадарчай арцелі «Беларуская вёска», Лёзнянскага раёна. Удасканаліла работу на ільнотрапальнай машыне Гарлачова і асабістым прыкладам дабілася, што ў калгасах раёна калгасніцы, працуючыя на гэтых машынах, перавыконваюць тэхнічныя нормы ў два разы.

ЖЫЦЬ ВЕСЕЛА

Над калыскай сядзела маці і спявала песні аб дзіцячай долі. Песні працяжныя, сумныя і жудасныя, як тое жыццё:

«...Вунь жабрак ідзе,

Цябе ў торбу забярэ...»

Ціха ў адзін голас рыпела калыска. З яе цвёрдай пасцелькі пазіралі палахлівыя вочкі. Хоць і не ведала яшчэ дзіця аб жабраках, але пужалася іх. Гэта было першае слова, якое яно чула ад маці.

Такі ўжо быў лёс. Толькі навучылася Варачка хадзіць, як ужо даведалася пра першага жабра-

— Можна і трэба, — адказалі яны. — Толькі мы яшчэ не навучыліся вытропваць больш.

У Вары ёсць сяброўка. Яе завуць белакосай Фядорай. Косы — як лён. Вара параілася са сваёй аднагодкай — сяброўкай Фядорай:

— Што калі мы дамо больш за ўсіх жанчын. Гэта-ж будзе вялікая павага.

— Дамо, — сказала Фядора.

Гэта слова было такім смелым і рашучым, што Вара пагледзела ёй у вочы. А што, калі не адужаем? Але аб гэтым не хацелася

В. Я. КІТАЕВА,
адказная па ільну калгаса імя Першага мая, Баранскага сельсовета, Аршанскага раёна.

САША КЕДРАВА,
калгас імя Карла Маркса, Аршанскага раёна.

МОЙ ЛЁН № 18

36,6 клг. валакна.

Надзея Сінякова, з калгаса «Беларуская вёска», Лёзнянскага раёна; на машыне Гарлачова, працуючы па метаду т. Кавалёвай, давала за дзень 30 клг.

Наталья Сінякова, з калгаса «Беларуская вёска», Лёзнянскага раёна; натропвала без падручнай 32 клг. валакна за дзень.

Насця Папова, трапальшчыца калгаса імя Чарвякова, Лёзнянскага раёна, адна з першых пачала працаваць па метаду Пярцовай і натропвала 50,4 клг. ільновалакна.

Не згніло і не пераляжала ні аднОЙ жменькі трасты.

Сушыльні ў нас бяздымныя, мяльна-трапальны пункт добра абсталяваны. І валакно выходзіла 17 нумарам. З кожнага гектара

...ваецца. За ўчасткамі замацаваны звенні.

Высокі ўраджай ільну будзе ў нашых руках.

Апошнія два месяцы толькі і рабі- гектара.

В. Я. КІТАЕВА,
адказная па ільну калгаса імя Першага мая, Баранскага сельсовета, Аршанскага раёна.

★★★

БУДЗЕМ ПРАЦАВАЦЬ ЯК МАРЫЯ ДЗЕМЧЭНКА

Прамова таварыша **Сталіна** на першай усесаюзнай нарадзе стаханаўцаў узняла энергію ўсіх калгаснікаў яшчэ лепш працаваць, каб атрымаць высокі ўраджай.

У гэтым годзе першая брыгада здала 14 цэнтнераў ільновалакна, якое ў большасці пайшло 18 нумарам. Прымяніўшы метады работы стаханавых, мы абавязаліся ў 1936 годзе атрымаць з гектара звыш 5 цэнтнераў ільновалакна і не ніжэй 20 нумара. Насенне ўжо поўнасцю ачышчана і адсартавана. На поле будзе вывезен торф, курыны памёт і попел.

Нашы калгасніцы — **Антаніна Шыдлова, Варвара Бацюкова, Фёкла Нікалаева, Прося Бацюкова, Алена Шыдлова, Ольга Зайцава** — працавалі па-ўдарнаму. Яны абавязаліся працаваць так, як Марыя Дземчэнка.

Узятыя на сябе абавязацельствы па павышэнню ўраджайнасці і нумарнасці валакна мы з гонарам выканаем. Наш лён будзе лепшым не толькі ў раёне, але і ў рэспубліцы.

ІВАН СТЭФАНЦОЎ,
старшыня калгаса імя Чарвякова, Мсціслаўскага раёна.

★★★

НАША БАГАЦЦЕ

— Загімуюць,—казалі суседнія калгасы, — калі мы дасявалі апошні гектар ільну. Ды яно, калі падумаць, то аж самому не верыцца. што ўбралі 350 гектараў ільну і не адсталі ад другіх

Усю ўвагу мы звярнулі на якасць апрацоўкі зямлі, якая была падрыхтавана загадзя да пасеву. Лён сеялі на канюшынішчы і жытнішчы. Кожны ўчастак угнойвалі сульфат-амоніем. 30 кілограм высявалі на кожны гектар. Насенне наша селекцыйнае, сеялі мы яго ў радкі.

За пасевамі наладзілі самы найлепшы догляд. Тры разы прапалолі пасевы, па каліву выбралі пустазелле з радкоў. Міжраддзе ўвесь час трымалі чыстым.

Лён парос на дзіва. Па плану мы павінны былі сабраць з гектара 1,9 цэнтнера ільносемя. Мы гэтыя нормы перакрылі. Ураджай атрымалі з гектара сам-дзесяць.

Работа ў нас спорыцца, бо весела жывецца. Ды як яно не будзе весела жыцца, калі за адно толькі ільносемя мы атрымалі 180 тысяч рублёў. Усяго **за ільнопрадукцыю наш калгас** атрымаў 222.547 рублёў. На працадзень, затрачаны на лён, прыпадае 4 р. 94 к. Такую суму грошай мы атрымалі за сваю чэсную працу.

Нашы лепшыя ўдарніцы — **Марыя Васільеўна Рыбакова, Арына Валенцінаўна Карнеенка** за 8 гадзін натропвалі 26 кілограм. За адзін дзень яны на трапанні ільну зараблялі па 24 рублі кожная.

Як не жыць весела і не працаваць спорна, калі сям'я ўдавы, у мінулым бяднячкі, **Кацярыны Гаўрылаўны Куксавай,** якая раней канцоў з канцамі не зводзіла, цяпер у калгасе на свае працадні атрымае 1.289 кілограмаў жыта, каля 6.000 кілограмаў бульбы і 1.065 рублёў грашыма.

Не толькі заможна, але культурна жыве наш калгаснік. Праз свой радыёвузел мы слухаем Маскву, Менск і іншыя гарады. Праз свой радыёвузел мы слухалі мудрыя словы таварыша **Сталіна** на ўсесаюзнай нарадзе стаханаўцаў. Гэта нарада запаліла энергію ва ўсіх калгаснікаў на яшчэ больш ударныя тэмпы работы.

Няма ўжо ранейшай вёскі з цёмнай, закуранай хатай. 22 калгаснікі маюць у сваіх хатах радыё-кропкі. Як толькі сцямнее, лямпка Ільіча асвятляе нам шчаслівае і радаснае жыццё, а такіх лямпак у нашым калгасе 250.

У нас ёсць добра абсталяваны клуб, кіно-стацыянарка. Кожны тыдзень калгаснікі бясплатна наведваюць кіно. Мы ўжо прагледзелі такія карціны, як «Чапаеў», «Сяляне». Мы ў калгасе маем сваю тэлефонную станцыю. Усе брыгады злучаны правадамі. Маем сваю бібліятэку.

Наша моладзь жыве весела і культурна. У нас ёсць драматычны, харавы і музычны гурткі.

САША КЕДРАВА,
калгас імя Карла Маркса, Аршанскага раёна.

★★★

МОЙ ЛЁН № 18

Самы высокі ўраджай мы сёлета атрымалі з участкаў, на якіх лён сеялі ў пачатку красавіка. Не знойдзеце ў нашым калгасе ніводнага, які-б выказаўся супроць ранняй сяўбы. Якраз лён, пасеяны самай ранняй вясной, даў нам валакно № 18.

Глядзіш і проста дзівішся. Наш лён—адно хараство.

Наогул, сёлета ў нас дрэннага ільну не было. Ніжэй 10 нумару мы не здавалі. А 14 і 15 нумару было шмат. Не дрэнна мы таксама выканалі план па колькасці цэнтнераў. Трэба было нам здаць 80 цэнтнераў валакна, а здалі мы каля 100 цэнтнераў. Гэта ёсць проста вынік ранняй сяўбы.

Даходу за лён мы сёлета будзем мець 25—30 тысяч рублёў. Купілі мы 12-парвальную мялку. Машыну Антонава мы яшчэ летась атрымалі ад райвыканкома ў прэмію за сумленную работу. Цяпер думаем купіць матор, каб можна было электрычнасцю пусціць у ход цэлы агрэгат — ільнотрапальную машыну, мялку, а калі трэба будзе бельгійскае каляско.

Мой лён у калгасе хваляць. Кажуць, што з маіх рук валакно выходзіць самай лепшай якасці. А я-ж не толькі трапальшчыца. Зімою я конюхам працавала, вясною і летам на палявых работах была, а ўвосень на лён пашла. 600 працадзён зарабіла. Так што мая думка такая, калі-б нам узяцца за лён як след, як нас вучыць таварыш **Сталін,** то мы безумоўна дамо самы высокаякасны ў свеце лён.

Ціха ў адзін голас рыпела ... лыска. З яе цвёрдай пасцелькі пазіралі палахлівыя вочкі. Хоць і не ведала яшчэ дзіця аб жабраках, але пужалася іх. Гэта было першае слова, якое яно чула ад маці.

Такі ўжо быў лёс. Толькі навучылася Варачка хадзіць, як ужо даведалася пра першага жабрака. Гэта быў яе дзед. Ён усё жыццё бадзяўся па свету ды шукаў лепшай долі. Шукаў, але не знайшоў. Так і памёр чалавек.

Было тады Варачцы каля пяці гадоў. Доўгімі асеннімі вечарамі маці зноў спявала ёй тую-ж песню аб нядолі. Варачка плакала і прасіла мамку не спяваць пра жабракоў. Ёй хацелася перш-наперш хлеба, а пасля казку ці песню слухаць.

Неўзабаве ад жабрачага жыцця памерла маці. Цяжкая работа падарвала яе сілы. Жабракі прыходзілі і маліліся за яе душу ды ўпакой.

А гады ішлі... Ішлі гады рэвалюцыі.

Наперадзе было жыццё, новае і радаснае. Хоць мала ведала аб ім дзяўчынка, але адчувала яго і гэтаму радавалася. Бывала выйдзе яна ў поле жаць жыта. Збяруцца жанчыны і цешацца:

— Вось гэта будзе работніца.

Маленькая жняя жала і спявала песні. Слоў у песні не было. Толькі вясёлая, радасная мелодыя гучэла аб новым жыцці, аб совецкай уладзе.

**

Не гадала яе маці аб такім жыцці. Ёй і ў галаву не прыходзіла тады, што дачка яе Вара будзе знатным чалавекам.

... Расказ аб новым жыцці пачынаецца.

Таксама, як і тады, было жніво. Але дзень быў другі — сонечны. У жыце мільгацелі васількі. Вара ішла па ўзмежку і рвала кветкі. Ёй добра знаёма гэта мяжа. Тут многа праліта слёз. Пройдзе год, і мяжы не будзе, высахнуць на сонцы слёзы. У гэта яна верыла, бо калгас знішчае межы.

Ніколі не забудзе Вара той дзень. Першы раз у жыцці яна жала сваё жыта. Хацелася многа— многа зжаць, каб калгас разбагацеў, а ў ім стала багатыром яна — Вара і ўсе былыя бедпякі. Працавала не адна. Вялікая сям'я калектыва вышла на шырокія загоны. Якой спорнай была праца. А ў працы гэтай столькі моцы і знойдзенага шчасця.

... Надышла восень. Яна рассыпала па новай зямлі свае залатыя лісці. У гэту восень Вара першы раз у жыцці вышла трапаць кудравы лён. Ёй сказалі, што норма на дзень — натрапаць 8 кілограмаў валакна.

— А ці можна больш? — запытала Вара ў калгасніц.

— Што калі мы дамо больш за ўсіх жанчын. Гэта-ж будзе вялікая павага.

— Дамо, — сказала Фядора.

Гэта слова было такім смелым і рашучым, што Вара паглядзела ёй у вочы. А што, калі не адужаем? Але аб гэтым не хацелася думаць. На паперы запісалі, што бярэмся вытрапаць 40 кілограмаў.

Усе трапальшчыцы даведаліся аб спаборніцтве аднагодак Вары і Фядоры. Прыглядаліся, як яны працуюць. Толькі дзіву даюцца жанчыны, як у іх руках трапло гуляе па жменьках валакна. Паўтары мінуты затрачваюць яны на апрацоўку адной жмені. А за змену Вара дала 40 кілограмаў валакна, а Фядора — 37.

Іх называюць стаханаўкамі. Яны-ж сябе лічаць вучнямі шчаслівейшай жанчыны Праскоўі Пярцовай. І калі Вара тлумачыць гэта сваім калгасніцам, яна гаворыць:

— Мы павінны вучыцца ў нашага правадыра таварыша **Сталіна** працаваць так, як ён кіруе самай лепшай краінай у свеце.

А працаваць трэба добра. Вара гэта ведае. Жыццё стала лёгкім і вясёлым. Можа добра спорыцца работа.

Яна гаворыць пра гэта і дадае:

— Праў таварыш **Сталін,** што жыць весела. Гэта сапраўды шчаслівае жыццё.

**

У сваім калгасе Вара Шчэрбанок самая багатая і прыгожая нявеста. На яе заглядаюцца дубровенскія хлапцы. Тутэйшы паэт складае аб ёй вершы. А ў вершы гэтым гаворыцца:

«І працадзень як пэнны,
Бо пахваліў сам Чарвякоў.
Заробку такога яшчэ не бачыў
І дзед яе з веку вякоў»...

Заработак яе падлічаны. Вара выпрацавала больш чатырох соцень працадзён. А на іх прыпадае шмат цэнтнераў хлеба, бульбы, некалькі тысяч рублёў грошай. Толькі за адзін дзень яна зарабляе па паўтары сотні рублёў. За такія грошы яе дзед сапраўды працаваў увесь век і не меў іх.

А што да таго, ці пахваліў яе таварыш Чарвякоў, то гэта сапраўды так было. Наогул Вару хваляць усе калгаснікі. Яна сапраўдная гераіня працы, якая знайшла ў калгасе шчаслівае жыццё.

А. ЛОСЬ.

Калгас імя Кагановіча, Дубровенскі раён.

Іскры стаханаўскага руху ўсюды запальваюць полымя найвялікшага ўздыму мас

Пятро Лысоў, з калгаса «Молат», Віцебскага раёна. Устанавіў усебеларускі рэкорд трапання ўручную—натрапаў 72 кілограмы валакна.

ПЯТРО ЛЫСОЎ і МАЦВЕЙ ЯКУБЕНКА,
калгаснікі-стаханаўцы калгаса «Молат», Вяліка-Лётчанскага сельсовета, Віцебскага раёна.

***

ДЗЯКУЕМ РОДНАМУ СТАЛІНУ

1 снежня знамянальны дзень не толькі для нас асабіста, але і для ўсіх калгаснікаў-ударнікаў нашага калгаса «Молат». У гэты дзень мы ўручную натрапалі 140 кілограмаў ільновалакна. Адзін з нас, Лысоў Пятро, натрапаў 72 кілограмы, а Якубенка Мацвей — 68 кілограмаў. Хоць на ільне мы працуем ледзь не з маленства, але такую рэкордную выпрацоўку мы далі ўпершыню ў нашым жыцці.

Зараз у нас многія пытаюць, якім чынам мы здолелі дабіцца такой вялікай прадукцыйнасці працы. Аб гэтым мы і хочам на старонках «Звязды» падзяліцца з усімі калгаснікамі ўдарнікамі.

27 лістапада ў нашым калгасе прапрацоўвалі прамову нашага любімага правадыра таварыша **Сталіна** на ўсесаюзнай нарадзе стаханаўцаў. Мы ўважліва слухалі кожнае слова прамовы, якая ўсхвалявала ўсіх працоўных Совецкага Саюза. У гэты імення момант у нас і з'явілася думка — стаханаўцы такія-ж людзі, як і мы, чаму-б і нам не наследваць іх прыкладу на сваім участку апрацоўкі ільну.

Трапанне робім наступным чынам. Атрымліваем гатовыя жмені, уперад абцягнутыя, злёгку абтрэсаныя ад кастры. Такім чынам, мы вызваляемся ад папярэдняй работы. Трэплем мы на спецыяльна прыстасаваным драўляным упоры. Гэта звычайная драўляная стойка наверсе з выемкай, куды ўкладаюцца макушкі жмені і вязкі. Сама ж жменя апускаецца ўдоўж стойкі.

Траплом мы ўдараем удоўж жмені, трымаючы трапло ў вертыкальным становішчы. Удары траплом у нас плаўныя і заўсёды разлічаны на становішча жмені. Калі ў жмені ёсць шмат кастрыцы, то даводзіцца ўдараць больш, прычым удары траплом чаргуюцца з патрэсваннем, але трасем мы не траплом, а рукою. Такім чынам мы трэплем, пакуль вязка зусім ачышчаецца ад кастрыцы. Трапалкі ў нас дубовыя, даўжынёю ў 57 сантыметраў, з ручкай у 14 сантыметраў. Шырыня трапалкі 15 сантыметраў.

Мы не толькі трэплем. Адпачасова натрапанае намі валакно мы тут-жа сартуем і вяжам. 1 снежня мы натрапалі, адсартавалі і звязалі 140 кілограмаў 10 нумарам, або 1.400 кілонумароў. Калі-б нам вызваліцца ад сартоўкі і вязкі, мы натропвалі-б яшчэ значна больш.

Правільна сказаў таварыш **Сталін**, што жыць стала лепш і весялей і што таму работа пайшла спарней. Мы гэта адчуваем на сабе. У мінулым мы — маламоцныя серадлякі. Да рэвалюцыі жылі зусім дрэнна, а пасля рэвалюцыі ў сябе на аднаасобнай гаспадарцы таксама ледзь зводзілі канцы з канцамі. Зажылі мы па-сапраўднаму толькі ў калгасе. Тут кожны з нас нажыў сабе свінню, карову, авечак і птушак, маем багата хлеба, бульбы і ўсякія іншыя прадукты. Нашы сем'і ў поўным сэнсе слова сыты, адзеты і абуты. За ўсё гэта мы ў першую чаргу дзякуем роднаму **Сталіну**.

Абяцаем дабіцца сваёй ударнай работай усесаюзнага рэкорду трапання ільну, да якога нам засталося нямнога.

МАРЫЯ РАГОЎСКАЯ,
калгас імя Тіміразева, Сенненскага раёна.

***

МОЙ МЕТАД

Калі ў калгасе імя Тіміразева ўстанавілі машыну Санталава, многія калгасніцы не ведалі як да яе прыступіцца.

Малейшая скалупіна або трэшчына ў стойцы, ці ў трапле пусціла жмені. Ніхто не ведаў, як наводзіць рэгулятар, каб тропы выбівалі кастрыцу і лён не збівала. Калгасніцы пускалі пад тропы скручаныя жменькі. Ад гэтага машына секла і пухліла валакно, зніжалася яго нумарнасць.

Пачалі мы задумвацца над тым, як зрабіць, каб наша машына давала менш адыходу і большую выпрацоўку

пянскіх стаханавак ільнаводства — **Пярцовай, Кавалёвай і Быкоўскай**. І атрымалі мы небывалыя вынікі.

Маё звяно ўзяло на буксір адстаючы калгас і рашыла паказаць новыя метады трапання.

Надвячоркам аўтамашына РВК падвезла нас да калгаса «**Слабада**», Пустынскага сельсовета. Я ўзяла з сабою лепшых трапальшчыц — Пецкалёву Ксеню, Барткевіч Моцю, Канчанкову Федору і Дзехцярову Марфу.

На світанні 22 лістапада мы агледзелі машыну, ачысцілі яе ад пылу, змазалі неабходныя часткі, праверылі пасы і шрубы. 8 жан-

НАСТА ЯНКОЎСКАЯ,
адказная па ільну 5-й брыгады калгаса «Парыжская комуна», Аршанскага раёна.

***

5 ЦЭНТНЕРАЎ З ГЕКТАРА

У паход імя таварыша Гікало за высокаўраджайны лён наш калгас уключыўся адным з першых у раёне. У гэтым паходзе мы абавязаліся дабіцца валакна не ніжэй 14 нумара і датэрмінова выканаць абавязкі перад дзяржавай. З гэтым наш калгас справіўся паспяхова.

Пад лён былі адведзены лепшыя ўчасткі зямлі. Ранняя сяўба дала добрыя ўсходы і дружны рост сцябла.

Мяццё і трапанне ільну 5 брыгада пачала першай у раёне. Яшчэ ў верасні месяцы мы здалі на загатоўчы пункт першую партыю валакна. Лён быў прыняты 14 нумарам. Мяне гэта не задаволіла. Абмеркавалі мы гэта на звяне і рашылі дабіцца валакна 18 нумарам.

Пачалі спаборнічаць, разгарнулі барацьбу за якасць валакна. Кожная жанчына майго звяна пачала даваць не менш 10 кілограмаў. Сама я кожны дзень вытропвала да 15 кілограмаў ільновалакна 18 нумарам. Не адставалі ад мяне **Дар'я Янкоўская, Мар'я Рудакова, Пелагея Янкоўская** і інш.

За часную і добрасумленную працу зямля нам адплаціла. З кожнага гектара мы сабралі 5 цэнтнераў валакна, большасць якога мы здалі 18 нумарам.

Першыя поспехі — гэта толькі пачатак работы. Брыгада паставіла перад сабою задачу, каб у 1936 годзе атрымаць з гектара больш 5 цэнтнераў валакна. Участак пад лён у колькасці 8 гектараў канюшынішча загадзя падрыхтаван. Яшчэ з восені на гэтым участку пасеяна ўгнаенне. Ільносемя ачышчана і праверана на ўсхожасць і чыстату.

Няма ніякага сумнення ў тым, што ў 1936 годзе мы даб'емся рэкорднага ўраджаю валакна.

16 ТЫСЯЧ РУБЛЁЎ ПРЫБЫТКУ

ЛЕПЕЛЬ. Калгас «Чырвонае Мацюшына», Станскага сельсовета, яшчэ 5 кастрычніка выканаў план здачы трасты. 12 лістапада калгас поўнасцю здаў ільновалакно. — 25,13 цэнтнераў.

Такіх вынікаў калгас дабіўся дзякуючы добрай арганізацыі працы на мяльна-трапальным пункце. Быў наладжаны штодзенны ўлік працы кожнай калгасніцы. Работа праводзілася ў дзве змены. Для трапання была вылучана брыгада з 53 калгасніц. Лепшыя трапальшчыцы Грагоўская Наста і Грохаўская Арына з трасты нумар 1,5 вытропвалі добрае валакно не ніжэй 13 нумара. Кожная з іх выпрацавала па 1768 кілонумароў.

Калгас ад аднаго ільну атрымаў у гэтым годзе 16 тысяч 400 рублёў прыбытку. 85 проц. гэтай сумы размяркоўваецца на працадні паміж калгаснікамі.

Калгас заканчвае ўсе сельскагаспадарчыя работы. Дамалацілі апошнюю віку, закончылі зяблевае ворыва на плошчы ў 200 гектар. У бліжэйшыя дні калгаснікі заканчваюць уцяпленне скотных двароў і канюшань.

Зараз калгасніцы ацяпляюць і прыводзяць ў культурны выгляд свае хаты.

ПАЧКАЕЎ.

На ільнозаводах і трапальных пунктах

Работніца **Межанскага** ільнозавода **№ 4 Ефрасіньня Марчанка** паказала сапраўды высокую выпрацоўку па сартаванню валакна. Норма — падсартаваць доўгага ільновалакна 73 кілограмы. Ефрасіньня Марчанка з трасты № 1.25 падсартавала 302 кілограмы, выканаўшы норму на 415 проц. Яна зарабатала за дзень

адказ на прамову таварыша **Сталіна**, Ганна Кружава абавязалася павысіць выпрацоўку ў 3—4 разы.

ТРЫФАНАЎ.

**

СЯННО. Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі «**Шынкава**», Алексеніцкага сельсовета, датэр-

Стаханаўцы ільнаводства

***

Марына Пярцова, трапальшчыца калгаса «Віцебскі пролетарый», Лёзнянскага раёна; пераймоўшы на метады сваёй сяброўкі Праскоўі Пярцовай, давала за дзень 42 клг. валакна.

Аўгіння Калініна. Пачаўшы працаваць па метаду т. Кавалёвай, — яна давала за дзень у сваім калгасе «Беларуская вёска», Лёзнянскага раёна, 46 клг. валакна.

...да яе прыступіцца.

Малейшая скалупіна або трэшчына ў стойцы, ці ў трапле псута жмені. Ніхто не ведаў, як наводзіць рэгулятар, каб троплы выбівалі кастрыцу і лён не збівала. Калгасніцы пускалі пад троплы скручаныя жменькі. Ад гэтага машына секла і пухліла валакно, зніжалася яго нумарнасць.

Пачалі мы задумвацца над тым, як зрабіць, каб наша машына давала менш адыходу і большую выпрацоўку.

Пачалі з таго, што чыста выцерлі троплы і стойкі шклянай паперай, змазалі часткі. Брала я трапаць звычайныя жменькі. Распускала, трасла. У правай руцэ трымала валакошы, каб лепш выбівала кастрыцу. Калі лён выходзіў чыстым, тады я злучала дзве жмені ў адну і трапала набела.

Праз некалькі дзён я дабілася добрых поспехаў: натрапала 34 кілаграмы чыстага валакна за 10 гадзін работы. Так я стала вучыць і іншых трапальшчыц.

Машына пачала працаваць бесперабойна. Але прадукцыйнасць яе была яшчэ нізкай, асабліва калі параўнаць з рэкордамі лепшых ільнотрапальшчыц на ручной апрацоўцы. Машына часта круцілася ўхаластую. Шмат часу трапальшчыцы трацілі на падноску сырцу, падрыхтоўку жмень. Вось мы і рашылі ўжыць металы лёз...

...і атрымалі мы небывалыя вынікі.

Маё звяно ўзяло на буксір адстаючы калгас і рашыла паказаць новыя метады трапання.

Надвячоркам аўтамашына РВК падвезла нас да калгаса **«Слабода»**, Пустынскага сельсовета. Я ўзяла з сабою лепшых трапальшчыц — Пецкалёву Ксеню, Баркевіч Мопю, Канчанкову Фядору і Дзехцярову Марфу.

На світанні 22 лістапада мы агледзелі машыну, ачысцілі яе ад пылу, змазалі неабходныя часткі, праверылі пасы і шрубы. 8 жанчын сталі к станкам. 4 падросткі пачалі падносіць сырэц і рыхтаваць жмені. Закіпела работа. Лён быў няважны, рэшткі, але ў руках вопытных трапальшчыц з-пад троплаў выходзіла серабрыстае валакно.

Прайшло тры гадзіны і лён калгаса «Слабода» быў ператрапаны. Калі ўзважылі, аказалася, што больш за ўсіх выпрацавала Пецкалёва Ксеня. За тры з паловай гадзіны яна натрапала 25 кілаграмаў чыстага валакна. Астатнія натрапалі па 18—23 кілаграмы.

На гэтым прыкладзе я пераканалася, што пры правільнай арганізацыі працы кожная ільнотрапальшчыца можа даць за змену не менш 75—100 кілонумароў і на машыне Санталава за дзень можна натрапаць не менш 8 цэнтнераў валакна.

...вай работы. Трэплем мы на спецыяльна прыстасаваным драўляным упоры. Гэта звычайная драўляная стойка наверсе з выемкай, куды ўкладаюцца мякупкі жмені і вязкі. Сама ж жмеця апускаецца ўдоўж стойкі.

Траплом мы ўдараем удоўж...

...кія іншыя прадукты. Нашы сем'і ў поўным сэнсе слова сыты, адзеты і абуты. За ўсё гэта мы ў першую чаргу дзякуем роднаму **Сталіну.**

Абяцаем дабіцца сваёй ударнай работай усесаюзнага рэкорду трапання ільну, да якога нам засталося няшмнога.

Сцепаніда Сільвестраўна Быкоўская і Праскоўя Нікалаеўна Пярцова чытаюць прамову таварыша Сталіна на нарадзе камбайнераў і камбайнерак.

...ты нумар 1,5 вытропвалі добрае валакно не ніжэй 13 нумара. Кож...

...свае хаты.

ПАЧКАЕЎ.

На ільнозаводах і трапальных пунктах

Работніца **Межанскага** ільнозавода **№ 4 Ефрасіньня Марчанка** паказала сапраўды высокую выпрацоўку на сартаванню валакна. Норма— падсартаваць доўгага ільновалакна 73 кілаграмы. Ефрасіньня Марчанка з трасты № 1.25 падсартавала 302 кілаграмы, выканаўшы норму на 415 проц. Яна заработала за дзень 24 руб. 68 кап.

СЯРГЕЕЎ, СНЕГУРОЎ.

***

Калгаснікі Круглянскага раёна адказваюць на прамову свайго любімага правадыра таварыша **СТАЛІНА** павышэннем прадукцыйнасці працы па ільноапрацоўцы. У калгасе **«Хваля»** трапальшчыцы пачалі вытропваць у 5—6 разоў больш, чым яны давалі раней. У калгасе **«Беларуская вёска»** трапальшчыцы **Соня Галыга** і **Акуліна Гуркова** натрапалі за 7 гадзін 29 кілаграмаў ільновалакна 18—14 нумарамі. Да гэтага, нумар валакна не перавышаў 10—12.

***

Трапальшчыца калгаса імя **Сталіна,** Сіроцінскага раёна, **Ганна Крукава** натропвае кожны дзень 23 кілаграмы ільновалакна. Ганна Крукава пераняла вопыт лепшай трапальшчыцы Праскоўі Пярцовай. У адказ на прамову таварыша **Сталіна,** Ганна Крукава абавязалася павысіць выпрацоўку ў 3—4 разы.

ТРЫФАНАЎ.

***

СЯННО. Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі **«Шынкава»,** Алексеніцкага сельсовета, датэрмінова выканалі план ільнозагатовак, здаўшы дзяржаве 82 цэнтнеры валакна 14 нумарам. Але работа на мяльна-трапальным пункце не спыняецца і зараз. У калгасе сёлета ўрадзіў добры лён. Таму калгаснікі рашылі здаць звыш плана 20 цэнтнераў валакна. Калгас ужо здаў звыш плана 11 цэнтнераў валакна 14 нумарам. Астатнія 9 цэнтнераў будуць зданы ў бліжэйшыя дні.

За здаваемыя звыш плана 20 цэнтнераў валакна калгаснікі атрымліваюць дадаткова 7.800 руб. Апрача гэтага яны атрымалі за лён 18 тысяч руб.

Разгарнулі апрацоўку ільну і здачу валакна звыш плана і калгаснікі арцелі **«Заветы Ільіча»,** здаўшы дадаткова 6 цэнтнераў.

МАХНАЧ.

Аўгіння Калінкіна. Пачаўшы працаваць па метаду т. Кавалёвай, — яна давала за дзень у сваім калгасе «Беларуская вёска», Лёзнянскага раёна, 46 клг. валакна.

Ордэнаносец **Хведар Ануфрыеў** —старшыня калгаса «Чырвоная Лутkоўшчына, Горацкага раёна, актыўны ўдзельнік паходу імя тав. Гікало за лён. Калгас дабіўся 3 цэнтн. валакна з гектара, 17-га нумара.

Ульяна Квашчэнка — трапальшчыца з калгаса «Беларуская вёска», Лёзнянскага раёна, натрапала без падручнай 35 клг. ільну за дзень.

ЯК НАРАДЖАЮЦЦА ГЕРОІ

Ал. ДУДАР

***

У нашай краіне ўпершыню ў свеце творчы гераізм займае першае і выдатнейшае месца. Героі палярных ільдоў, героі паўднёвых мораў, героі данецкіх шахт, героі стратасферы—вось пачэсныя людзі нашай краіны, героі, праявіўшыя свой гераізм не ў руйнаванні, а ў працы для шчасця ўсяго чалавецтва.

Радасловная Праскоўі Нікалаеўны Пярцовай у нашай краіне з'яўляецца надзвычай пачэснай. Дзед і бацька — спрадвечныя парабкі. Бацька ўзбіўся быў на ўласную гаспадарку — нажыў 6 дзесяцін зямлі і завёў сям'ю — ні многа ні мала — 10 чалавек. Ва ўмовах царскай Расіі лёс гэтай сям'і быў прадрачоны — або валупанне на ўбогім шнурку, дзе, як кажа прыслоўе «пеўня трэба на вяроўку прывязваць, каб на чужую зямлю не ўзбіўся», або парабкоўства. І першая палова жыцця Праскоўі Нікалаеўны прайшла ў панскім двары пані Валерыі Хамантоўскай і яе сваяка пана Вітkоўскага. Але рэвалюцыя знішчыла ў краіне прафесію парабка. Праскоўя Нікалаеўна заводзіцца ўласнаю гаспадаркаю, а пры арганізацыі калгаса ўступае ў яго разам з мужам адна з першых.

Калгас «Віцебскі пролетарый», у якім знаходзіцца Праскоўя Нікалаеўна — ільнаводчы калгас. З даўніх часоў сінеюць вясною яго палі нежным пераліўчатым блакітам пасеваў ільну. З даўніх часоў у познюю восень гладкія трапалкі вызваляюць ад кастрыцы мяккі шаўкавісты лён—той самы, які так любяць паэты і інжынеры, той самы лён, да якога так сквапна цягнуліся лапы замежных капіталістаў і якім нацдэмаўскія прахадзімцы працавалі заплаціць чужаземным інтэрвентам за свае «міністэрскія партфелі».

У калгасе апрацоўка ільну пастаўлена, зразумела, куды больш рацыянальна, чым у аднаасобных гаспадарках; адпаведна ўзрастаючым патрэбнасцям краіны пашыраецца плошча пасева ільну, падбіраюцца лепшыя гатункі насення і лепшыя папярэднікі, выкоўваюцца выдатныя кадры па апрацоўцы ільну. Сярод трапальшчыц Праскоўя Нікалаеўна заняла адразу пачэснае месца. Уважліва адносячыся да справы, яна хутка ўбачыла, якую велізарную і рашаючую ролю ў трапанні трасты адыгрываюць непрыкметныя на першы погляд дробязі. Якасць і матэрыял трапалкі, колькасць і сілы ўдараў, драбнейшы рух рукі — усё гэта робіць велізарны ўплыў і на колькасць і на якасць.

Асаблівая, нідзе дагэтуль невядомая ёсць сіла ў працоўных людзей нашай краіны. Дзесяткі мільёнаў людзей адчуваюць пульсаванне творчых сіл краіны, чуюць яе дыханне, жывуць яе патрэбамі. Рост тэхнікі, рост прамысловасці, рост дабрабыту нараджаюць новыя патрабаванні. І вось над краінай прагучэў і адгукнуўся мільёнагалосным водгуллем голас Алексея Стаханава. Не знайшлося ніводнага кутка краіны, які не адказаў-бы на гэты заклік і дзе гэты адказ адразу не ператварыўся-б у рэчаіснасць, у «праву. У Лёзнянскім раёне першаю адгукнулася Сцепаніда Быкоўская з калгаса імя Чарвякова, і адразу павысіла норму з 6—8 кілограм у дзень да 24.

Дзень 30 кастрычніка 1935 года быў гістарычным днём для калгаса «Віцебскі пролетарый». Напярэдадні Праскоўя Нікалаеўна растрывожыла ўсіх жанчын у калгасе, заявіўшы, што мае намер перакрыць рэкорд Быкоўскай. Усё, што заставалася ў калгасе ад старой аднаасобніцкай лені, неахайнасці, абмежаванасці,— усё ўзнялося на дыбы.

— Наміраць хіба сабралася? Больш чым іншым табе трэба,— крычалі адны.

— Супроць калгаса ідзеш, хочаш каб і нам больш працы прыбавілася, — расшыфроўвала настроі іншых Марына Кузняпова. Прытаіўшаеся і замаскаваўшаеся кулачно распальвала гэтыя настроі.

Нямногія прыхільніцы Праскоўі Нікалаеўны пакуль што маўчалі. Толькі дачка Алеся, ціхая і спінная дзяўчынка, сустрэла матчыну думку энтузіязмам, уласцівым усім савецкім дзецям пры кожным новым пачынанні, якое павінна прынесці карысць краіне.

Перш чым узяцца за трапанне, Праскоўя Нікалаеўна строга разлічыла ўсе дэталі працы. Мяты лён, падрыхтаваны загадзя, ляжаў у адным месцы. Дачка Алеся падбірала і раўняла жменькі ільну па раней намечаным памеры. Праскоўя Нікалаеўна даўно ўжо мае навык не рабіць ніводнага лішняга ўдару сваёю ільмовага дрэва трапалкаю — яна стараецца больш вывырачваць жменьку і вытрэсваць з яе кастрыцу. Гэта забяспечвае ад адыходаў, валакно не псуецца. Есці Праскоўі Нікалаеўне прыносілі на месца, так што і тут эканомілася шмат часу.

І а 7 гадзіне ўвечары прыйшла перамога. 25 кіло гатовага добрага валакна — першы рэкорд Праскоўі Нікалаеўны, першая гордасць яе, першы акорд, узяты ёю ў вялікай стаханаўскай сімфоніі.

І вось ужо закіпае бура навакол Праскоўі Нікалаеўны. Першыя, поўныя захаплення прывітанні, першыя ўрачыстыя паведамленні ў газетах. А з другога боку кулацкае шыпенне па закутках, спробы сарваць работу. Нехта падсыпае жменьку кастрыцы ў ачышчанае валакно, а каля студні дасціпныя кумкі клянуцца і божацца, што «Просьціна валакно ні за што не прымуць, бо яно папсаванае і недаапрацаванае». Брыгадзір Антон Саладкоў, вядомы тым, што па паўтара месяца не запісваў калгаснікам працадзён на той падставе, што ў яго трасуцца рукі, гэты брыгадзір пасылае кваліфікаваную трапальшчыцу на... капанне бульбы.

Але мабілізаваліся ўжо не толькі варожыя сілы і не толькі супроць Пярцовай. Ужо забываюць жанчыны пра бядняцкую, пра парабкоўскую мякіну і ў жылах іх пульсуе кроў, узгадаваная на калгасным хлебе. Новыя жанчыны нашых калгасаў прыслухоўваюцца да ўсяго, што робіцца ў краіне і жыва на ўсё адгукаюцца. У Праскоўі Нікалаеўны надзвычай хутка з'явіліся прыхільніцы. Першаю стала поплеч з ёю Аксіння Сумнікава, следам за ёю Марына Пярцова, пасля Наста Новікава, Наста Барчанка. І ўжо новыя думкі заварушыліся ў галаве Праскоўі Нікалаеўны. Справа ў тым, што праз пару дзён пасля яе перамогі Алеська прынесла газету і паказала матцы:

— Глядзі, мама, мы з табою зноў адсталі.

У газеце было паведамленне пра тое, што ў Калінінскай вобласці трапальшчыца Ганна Варабёва натрапала 32 кілаграмы. Праскоўя Нікалаеўна рашыла паспрабаваць таксама натрапаць 32 кілаграмы. Вынік аказаўся зусім нечаканым: 14 лістапада Праскоўя Нікалаеўна ўстанавіла новы рэкорд — натрапала 36 кілаграмаў.

Па раёне пракацілася вялікая хваля непараўнаўчага энтузіязму. Праскоўя Нікалаеўна зрабілася першай стаханаўкай у раёне. Сцепаніда Быкоўская ўзяла на сябе абавязацельства дабіцца такой-жа лічбы. Марына Пярцова ў той-жа дзень натрапала 32,5 кілаграмы. На працу папрасілася маладая дзяўчына Аксіння Собалева, пра якую думалі, што яна зусім не ўмее абыходзіцца з трапалкай. Але і яна, аказаўшыся добрай вучаніцай, лёгка дабілася выпрацоўкі ў 25 кілаграмаў.

На працягу якіх-небудзь двух тыдняў у раёне адбылося нешта накшталт гіганцкага катаклізма, ад якога адразу лопнулі і распаўзліся ўсе старыя нормы і метады, жыўшыя вякамі. Прайшоў яшчэ дзень і Праскоўя Нікалаеўна натрапала ўжо 40,6 кілаграмаў.

І вось дзень вялікай радасці ў былой парабчанкі, у дачкі і ўнучкі парабкаў—ёй і Быкоўскай кіраўнік беларускіх большэвікоў таварыш **Гікало** прыслаў шчыры цёплы ліст з павіншаваннем і пажаданнем новых поспехаў. У сельсовеце склікалі злёт трапальшчыц для ўшанавання Праскоўі Нікалаеўны. На злёце прысутнічалі адказныя партыйныя работнікі, карэспандэнты газет; прыехаў і выступіў прэзідэнт Беларускай акадэміі навук. Дзе, калі, у якой краіне маглі з такой увагаю аднесціся да гераізму, які не звязаны ні з забойствам, ні са злачынствам! Дый ці магчымы ў іншай краіне такі гераізм, які ломіць старыя рамкі, які адкрывае шлях да інакшага жыцця і які пабудаваны на зусім новым успрыйманні гэтага жыцця?

І Праскоўя Нікалаеўна шчыра аддзякавала сваёй партыі і краіне за ўвагу, аддзякавала так, як умеюць аддзякаваць толькі ў Савецкай краіне; 23 лістапада яна ўстанавіла новы рэкорд — 56,3 кілаграма.

***

Праскоўя Нікалаеўна не выглядае на свае 49 гадоў. Маладжавая ветлівая ўсмешка не пакідае яе твару, калі яна апавядае пра сваю работу. Павольным, роўным рухам яна дастае з печы сваю славутую ільмовую трапалку:

— Грэецца мая трапалка на печы. Кончаны лянок—цяпер у хаце парадкаваць трэба.

Праскоўя Нікалаеўна надзвычай ахвотна расказвае пра сваіх бацькоў і сясцёр, пра сваю сям'ю.

— Чаму я рада, дык гэта таму, што Алеся мая цяпер вучыцца будзе...

І пяшчотна глядзіць на сваю адзіную дачку і першую сваю прыхільніцу. Пасля паказвае фотакарткі. Позна давялося ёй здымацца ўпершыню — гадоў пад трыццаць, ужо пасля рэвалюцыі. Раней нават фотакартка была для яе недаступнай справай. І ўся гісторыя сям'і — гэта тыповая гісторыя мільёнаў малазямельных сялянскіх сем'яў, якім толькі калгасы далі магчымасць пачаць людское жыццё.

РЭКОРДЫ ТРАПАЛЬШЧЫЦ ШКЛОЎШЧЫНЫ

ШКЛОЎ, **7 снежня. (Па тэлеграфу).** Карыстаючыся метадамі Пярцовай, лепшыя трапальшчыцы калгаса **«Перамога»,** Аляксандрыйскага сельсовета, дабіліся рэкорднай выпрацоўкі ільновалакна ўручную. Трапальшчыца **Наста Гаваркова** 5 снежня вытрапала 68 кілограм ільну 14 нумара, **Аляксандра Архіпава**—55 кілограм, **Ульяна Анікеева**—51 кілограм, **Ганна Сматрыцкая**—42 кілограмы, **Дуня Дубінава**—39 кілограм, **Мар'я Валетава**—36 кілограм. Следам за імі ўсе калгасніцы вытропваюць не менш 18—20 кілограм.

Пастановай выканкома і райкома партыі гэтыя трапальшчыцы-стаханаўкі прэміраваны.

ЯРМАКОЎ, МІРАВОЙ.

КІТАЙСКАЯ ЧЫРВОНАЯ АРМІЯ РАЗГРАМІЛА ВОЙСКІ ЧАН КАИ-ШЫ

ТОКІЮ, 5 снежня. (БЕЛТА). Як паведамляе газета «Цюгай сіогіо», кітайская чырвоная армія, умацаваўшыся ў раёне паўднёва-заходняй часткі правінцыі Хубей і паўночна-заходняй часткі правінцыі Хунань, закончыла падрыхтоўку да наступлення.

Нанёсшы 25 лістапада паражэнне нанкінскім войскам, кітайская Чырвоная армія развівае наступленне ў правінцыі Хунань у напрамку на Сіньхуа, ідучы праз Сюйпу і Чэньці, заняўшы ў гэтым раёне вядомыя алавяныя руднікі.

Пасланыя падмацаванні нанкінскіх войск пацярпелі паражэнне на ўсіх участках гэтага фронта.

Вайна ў Абісініі

ПАЧАЛОСЯ НАСТУПЛЕННЕ АБІСІНСКІХ ВОЙСК НА ПАЎНОЧНЫМ ФРОНЦЕ

ЛОНДАН, 6 снежня. (БЕЛТА). Як паведамляюць з Адыс-Абебы, лік ахвяр італьянскага паветранага налёту на Адэссі (дзе знаходзіцца штаб паўночных абісінскіх армій) складае 10 забітых і 8 раненых. Паведамляюць, што пацярпеўшы ад бамбардыроўкі шпіталь пабудаван амерыканцамі і што сярод раненых—бельгійскі лейтэнант. Афіцыяльнае абісінскае паведамленне гаворыць аб радзе атак італьянцаў супроць абісінскіх войск на паўночным фронце. 2 італьянскія самалёты збіты кулямётчыкамі.

Абісінскія войскі займаюць стратэгічныя пункты ў гарах, якія акружаюць лінію размяшчэння італьянскіх войск.

Афіцыяльна пацвярджаецца, што італьянцы эвакуявалі из паўднёвым фронце Герлагубі і Гарахай.

***

ЛОНДАН. 5 снежня. (БЕЛТА). Як паведамляе агенцтва «Эксчэйндж тэлеграф», абісінскія войскі пачалі першае прамое наступленне на паўночным фронце. Пад пакровам ночы буйны атрад абісінскіх войск 3 снежня атакаваў італьянскія пазіцыі каля Шэлікот на поўдзень ад Макале. Абісінцы былі добра ўзброены і мелі кулямёты. Італьянскае камандаванне сцвярджае, што атака абісінскіх войск была адбіта і што бой прыняў жорсткі характар.

Паводле слоў карэспандэнта «Дэйлі тэлеграф», у наступленні прымаюць удзел рэгулярныя абісінскія войскі, добра ўзброеныя вінтоўкамі і кулямётамі.

ІТАЛІЯ ЗНІШЧАЕ МІРНАЕ НАСЕЛЬНІЦТВА АБІСІНІІ

ПРАТЭСТ АБІСІНСКАГА НЕГУСА ЛІГІ НАЦЫЙ.

ЖЭНЕВА, 6 снежня. (БЕЛТА). Негус звярнуўся да Лігі нацый з пратэстам, у якім гаворыцца: «З самага пачатку ваенных дзеянняў нам было ясна, што італьянскі ўрад выбраў тактыку знішчэння нашага народу не пры дапамозе сваіх уласных войск, але выключна пры дапамозе тэхнічных сродкаў і туземных войск, набраных у італьянскіх калоніях».

Далей у пратэсце ўказваецца: «Бамбардыроўка неўмацаваных гарадоў і шматлікіх не маючых гарнізона вёсак з мірным бяззбройным насельніцтвам, забойства жанчын і дзяцей, бамбардыроўка шпіталяў Чырвонага крыжа—усё гэта, бясспрэчна, прадстаўляе парушэнне міжнародных законаў.

СПРЭЧКІ У АНГЛІЙСКІМ ПАРЛАМЕНЦЕ

ВЫСТУПЛЕННЕ КОМУНІСТЫЧНАГА ДЭПУТАТА тав. ГАЛАХЕРА

*** Б А Л ***

Танцы на бале стаханаўцаў менскага машынабудаўнічага завода імя Кірава.

Фото КАПЛІНСКАГА.

Роўна ў восем гадзін вечара засвяціліся яркія пражэктары. раздаліся вясёлыя гукі музыкі. Пачаўся бал стаханаўцаў менскага завода імя Кірава разам з гасцямі—стаханаўцамі, запрошанымі з заводаў імя Варашылава, «Бальшэвік», фабрыкі імя Крупскай.

Разадзетая ў шоўк і каверкот плясала і весялілася самая шчаслівая ў свеце савецкая моладзь. Пражэктары асвятлялі шчаслівыя ўсмешкі. Канфеці асыпала галовы і плечы. Танец змяняўся танцам. Бурныя, як віхур, галап, іграючая полька, грацыёзныя рухі танго...

У буфеце за невялічкімі столікамі расселіся сваякі, знаёмыя, прыяцелі, госці. З групай старых рабочых вядуць жывую гутарку былы рабочы завода імя Варашылава—дырэктар Белметалатрэста Левін, сакратар парткома Шамес, дырэктар завода Драбышэўскі. Побач застаўлены закускамі столік стаханаўца Гімельштэйна. З ім яго жонка Фіра, стаханаўка швейнай фабрыкі «Кастрычнік», сястра Маня і блізкі прыяцель — стаханавец завода імя Варашылава Фішэль Мінковіч. Стары рабочы-мадэльшчык Мельнік прыйшоў на бал з двума дачкамі — Дорай і Фаней і размясціўся тут-жа побач. За двума столікамі рассялася стаханаўская брыгада Кандратовіча.

Падымаюцца поўныя бакалы, агалашаюцца тосты «за новыя рэкорды, за вясёлае і радаснае жыццё».

... А ў зале наступіў спакой, спыніліся пляскі. Невялічкая музычная пауза. На імправізаванай сцэне выступае заводскі джаз-аркестр, за ім—хор. Стаханаўцы — не толькі майстры высокай прадукцыйнасці працы. Яны адначасова і здольныя музыкі і спевакі.

Зноў закружылася зала... Танцы. У круг запрашаюцца госці: швейнікі, варашылаўцы, чырвоныя лейтэнанты і капітаны падшэфнай часці.

Збоку прытулілася мініятурнае паштовае аддзяленне «лятучай пошты». Імкліва нясуцца па зале рухомыя «паштальёны». Яны ўручаюць адрасату чырвоныя пакеты і зноў імчацца на паштовы пункт за чарговай поштай.

Весела, жыццерадасна правялі свой бал стаханаўцы завода імя Кірава са сваімі гасцямі.

ДОДЗІН.
ТУРЭЦКІ.

На бале стаханаўцаў завода імя Кірава мадэльшчык-стаханавец та[в]. МЕЛЬНІК П. К. (36 год вытворчага стажу) з сваімі дачкамі Дорай і Фаняй.

Фото Я. САЛАВЕЙЧЫКА.

НА ГАРАДСКІМ ЗЛЁЦЕ ВЫДАТНІКАЎ ГАНДЛЮ

4 і 5 снежня ў Менску праходзіў гарадскі злёт выдатнікаў гандлю. Больш ста перадавых работнікаў прылаўка сабраліся для таго, каб абмеркаваць пытанне і вызначыць шляхі ўкаранення стаханаўскага руху ў дзяржаўны гандаль.

Дзяржаўныя магазіны Менска рэалізавалі за 10 месяцаў тавараў на суму 232 мільёны рублёў. Аб гэтым расказаў злёту загадчык Горунутгандля тав. Саф'ян. Ён-жа прывёў лічбы нязмерна ўзросшых запросаў нашага савецкага пакупніка.

У сваім дакладзе тав. Саф'ян назваў фаміліі многіх выдатнікаў гандлю. Работніца магазіна № 52 Менхарчгандля т. Томыш, пры гандальфінплане ў 800 руб. штодзенна прадае тавараў на 2 тысячы рублёў. Выступаўшыя таварышы—Махліс, Савіцкая, Дрышко, Фрыдман і іншыя—з усёй выразнасцю падкрэслілі, што ніякіх перашкод для развіцця стаханаўскага руху ў дзяржаўным гандлі няма.

На злёце аб задачах далейшага разгортвання стаханаўскага руху ў гандлёвых арганізацыях выступіў нарком унутранога гандлю тав. **Гурэвіч.**

Злёт паслаў прывітальныя тэлеграмы тт. **Гікало, Галадзеду** і **Рыскіну.** Таксама пасланы тэлеграмы наркому ўнутранога гандлю СССР т. **Вейцэру.**

Злёт выдатнікаў гандлю звярнуўся з адозвай да ўсіх работнікаў гандлёвых арганізацый БССР.

Учора днём 25 лепшых выдатнікаў гандлю—удзельнікаў злёта—былі прыняты намеснікам старшыні СНК БССР т. **Саакянам.**

АРХІТЭКТУРНАЕ І МАСТАЦКАЕ АФАРМЛЕННЕ ПАЛАЦА ПІОНЕРАЎ І ОКЦЯБРАТ

Звыш 20 лепшых мастакоў, скульптараў і архітэктараў БССР працуюць над эскізамі праектаў знешняга і ўнутранога афармлення Палаца піянераў і окцябрат у Менску. Скульптар Грубе робіць вялікую фігуру «Піонер і піонерка», якая будзе ўстаноўлена ля галоўнага ўваходу ў палац. Скульптар Азгур распрацоўвае эскіз фантана перад будынкам і 5 барэльефных партрэтаў правадыроў. Скульптар Бразер зробіць бюсты Леніна і Сталіна. Мастак Кіпнес складае эскіз мастацкага афармлення пакоя «Гурка ля кастра». Мастак Пашкевіч прыцягнут да афармлення пакоя окцябрат. У афармленні таксама прымуць удзел скульптары Керзін, Бембель, Глебаў, мастакі Алтуф'еў, Мерынгоф, архітэктары Вонаў, Дзенісаў, Курдзін, Саенка, Трахтэнберг і інш. Усе эскізы будуць закончаны да 1 студзеня.

—о—

У НАРОДНЫМ КАМІСАРЫЯЦЕ ФІНАНСАЎ БССР

Народны камісарыят фінансаў БССР пастанавіў за невыкананне дырэктыў урада і НКФ БССР па рэалізацыі пазыкі на вёсцы і незабеспячэнне паступленняў па падпісцы ад калгаснікаў забараніць надалей да адмены рабіць адлічэнні ад пазыкі ў мясцовы бюджэт па **Лагойскаму, Чэрвеньскаму** і **Даманавіцкаму** раёнах.

ФІЗКУЛЬТУРА

ПАБУДОВА ЛЫЖНАГА ТРАМПЛІНА

У бліжэйшыя дні на менскім стадыёне «Дынамо» імя Кірава пачнецца пабудова першага ў Менску трампліна для прыжкоў на лыжах. Трамплін запраектаваны вышынёю ў 20—22 метры. На яго будаўніцтва асігнуецца 16.000 рублёў. Трамплін будзе гатовы да 1 студзеня 1936 г.

—о—

МЕНСК

*** Школа снайпінга.** У Менску распачата будаўніцтва школы снайпінга ЦС Асоавіяхіма БССР. Класы, інтэрнат, сталовая і кухня будуць зданы ў эксплаатацыю да 1 мая 1936 года. Кожныя 6 месяцаў школа будзе рыхтаваць па 250—300 майстроў меткага агню, інструктароў стралковага спорту.

*** Каналізацыя.** У гэтым годзе будаўнічая кантора Водаканала ўключыла ў каналізацыйную сетку 274 кватэры дванаццаці жылых дамоў. Да канца года ў каналізацыю будуць уключаны яшчэ два дамы.

—о—

ЗДАРЭННІ

*** Няшчасныя выпадкі на вуліцах.** У сувязі з тым, што на частцы вуліц лёд не быў сколат з тратуараў і яны не былі пасыпаны пяском, у горадзе зарэгістраваны выпадкі падання пешаходаў. На вуліцы Апанскага ўпаў гр-н Сегал і паламаў сабе руку. На рагу Чырвонаармейскай і Савецкай упаўшы параніў сабе бядро. Ёсць рад аналагічных выпадкаў.

НЕ ЗВАЖАЮЧЫ НА ХМАРЫ І ТУМАН

СЛУЦК, 7 снежня. (**Кар. «Звязды» на барту самалёта агітэскадрыльі імя Максіма Горкага**). Хмурае ветранае надвор'е перашкаджае своечасова пералятаць з раёна ў раён. Учора, як знарок, цяжкія шэрыя хмары нізка навіслі над зямлёй, густым туманам быў закрыт кругавід. Але самалёты ў 14 гадзін 35 мінут пакінулі Рагачоўскі раён. Машыны ідуць нізка над зямлёю.

Адлегласць ад Рагачова да Слуцка пакрыта за 1 гадзіну 40 мінут. Па прылёце ў Слуцк адбыўся кароткі мітынг, які адкрыў сакратар райкома партыі т. Кіш[...]тымаў. Увечары адбыўся сход пайшчыкаў і работнікаў прылаўка, прысвечаны прылёту самалётаў агітэскадрыльі.

Н. ВІШНЕЎСКІ.

—о—

УДЗЕЛЬНІКІ ПЕРАХОДУ ПОЛАЦК—МЕНСК У ОРШЫ

ОРША, 7 снежня. 20 асоавіяхімаўцаў — удзельнікаў першага пераходу ў супрацьгазах па маршруту Полацк—Менск — [...] снежня ў 5 гадзін вечара прыбылі ў Оршу. Іх сустракалі камсамольцы, студэнты пединстытута, фізкультурнікі горада. За 44 ходавыя гадзіны пройдзена 210 кілометраў. Усе ўдзельнікі пераходу адчуваюць сябе добра. Па дарозе яны наведалі 8 калгасаў і прадпрыемстваў, праводзілі з рабочымі і калгаснікамі гутаркі аб значэнні пераходу і задачах абароннай работы. (БЕЛТА).

Адказны рэдактар Н. СТЭРН[...]

Тэатральная зала клуба металістаў.
вул. Кірава, 12, тэл. 21-830.
СПЕКТАКЛІ АБЛАСНОГА ТЭАТРА МУЗКАМЕДЫІ

Адкрыта падпіска на 1936 г.
„САМОЛЕТ".

ЗАГАД
ПА НАРОДНАМУ КАМІСАРЫЯТУ АСВЕТЫ БССР
19 лістапада 1935 г. г. Менск

але выключна пры дапамозе тэхнічных сродкаў і туземных войск, набраных у італьянскіх калоніях».

стаўляе парушэнне міжнародных законаў.

Злёт выдатнікаў гандлю звярнуўся з адозвай да ўсіх работнікаў гандлёвых арганізацый БССР.

Учора днём 25 лепшых выдатнікаў гандлю—удзельнікаў злёта—былі прыняты намеснікам старшыні СНК БССР т. **Саакянам.**

дырэктыў урада і НКФ БССР па рэалізацыі пазыкі на вёсцы і незабеспячэнне паступленняў па падпісцы ад калгаснікаў забараніць паддлей да адмены рабіць адлічэнні ад пазыкі ў мясцовы бюджэт па **Лагойскаму, Чэрвеньскаму** і **Дамановіцкаму** раёнах.

Весела, жыццерадасна правялі свой бал стаханаўцы завода імя Кірава са сваімі гасцямі.

ДОДЗІН.
ТУРЭЦКІ.

ком. У ... падкі падання пешаходаў. На вуліцы Апанскага ўпаў гр-н Сегал і паламаў сабе руку. На рагу Чырвонаармейскай і Совецкай упаўшы параніў сабе бядро. Ёсць рад аналагічных выпадкаў.

значэнні пераходу і задачах абарончай работы. (БЕЛТА).

Адказны рэдактар Н. СТЭРНІН.

СПРЭЧКІ У АНГЛІЙСКІМ ПАРЛАМЕНЦЕ

ВЫСТУПЛЕННЕ КОМУНІСТЫЧНАГА ДЭПУТАТА тав. ГАЛАХЕРА

ЛОНДАН, 4 снежня. (БЕЛТА). Як паведамляе агенцтва Рэйтэра, у палаце абшчын аднавіліся спрэчкі па троннай прамове караля.

Комуніст Галахер, гаворачы аб італа-абісінскім канфлікце, падкрэсліў, што **рабочы клас стаіць за непахіснае супраціўленне драпежніцкай агрэсіі.** Пазіцыя-ж нацыянальнага ўрада ў адносінах да Лігі нацый мае на ўвазе скарыстаць па магчымасці Лігу, каб пабудзіць Італію заключыць здзелку з нацыянальным урадам адносна аховы англійскіх інтарэсаў у Судане і Егіпце.

Закранаючы пазіцыі СССР, Галахер падкрэсліў, што **Совецкаму Саюзу чужды якія-небудзь захватніцкія імкненні.** СССР заняты пабудовай соцыялізма і імкнецца к міру.

Морскае пагадненне з Германіяй — указаў Галахер—адштурхнула Францыю ад Англіі і кінула яе ў абдымкі Італіі. Гэта дало Італіі магчымасць у рэзультаце неўрэгуляванай еўрапейскай абстаноўкі напасці на Абісінію Не будзь германафільскай палітыкі, не было-б і вайны супроць Абісінії (адабрэнні на лавах лейбарыстаў.)

Гаворачы аб магчымым германскім нападзе на Англію. Галахер заявіў, што гэта небяспека магла-б быць папярэджана разрывам морскага пагаднення з Германіяй, адмаўленнем ад германафільскай палітыкі, **уступленнем у саюз з найвялікшай міралюбівай дзяржавай свету — Совецкім Саюзам,** падтрыманнем франка-совецкага дагавора і аб'яднаннем усіх мірных краін Еўропы.

На сесії французскага парламента

Фашысцкія Лігі пад апекай урада

ПАРЫЖ, 6 снежня. (БЕЛТА). На пасяджэнні палаты дэпутатаў правы радыкал Эльбель унёс прапанову аб тым, што палата спыняе спрэчкі аб фашысцкіх лігах і пераходзіць да чарговых пытанняў. Прэм'ер-міністр Лаваль заявіў, што прымае гэту прапанову і ставіць пытанне аб давер'і. Блюм ад імя соцыялістаў заявіў, што соцыялісты гатовы распусціць свае арганізацыі самаабароны толькі пры ўмове, калі поўваенныя лігі, якія пагражаюць існаванню рэспублікі, будуць таксама распушчаны. Аднак, соцыялісты не могуць аказаць давер'е ўраду, які так доўга патураў фашысцкім лігам і тым самым ужо скампраметаваў аўтарытэт дзяржаўнай улады.

Торэз заявіў, што комуністычная група будзе галасаваць супроць урада. Народныя масы, — заявіў Торэз, — не дадуць адураючыць сябе камедыяй, якая тут разыгрываецца. Радыкал Рукар указаў, што ўрад сваім патураннем фашысцкім бандам страціў усякае давер'е. Ён будзе галасаваць супроць яго.

Лаваль у сваёй адказнай заяве ўказаў, што калі палата прыме прапанаваныя ёй законы супроць фашысцкіх арганізацый, то ўрад прымае абавязацельствы выканаць гэтыя законы.

Пастаўленая на галасаванне прапанова Эльбеля аб выражэнні ўраду давер'я дала наступныя рэзультаты: **за прапанову галасавалі 351 дэпутат, супроць 218.** На гэтым пасяджэнне было перарвана.

* *

ПАРЫЖ, 7 снежня. (БЕЛТА). На начным пасяджэнні палаты дэпутатаў абмяркоўваліся тры законапраекты, прапанаваныя ўрадам Лаваля і ўхваленыя законадаўчай камісіяй палаты.

Гэтыя законапраекты гавораць аб роспуску ўсіх ліг, асацыяцый і груп, якія па свайму характару з'яўляюцца поўваеннымі баявымі арганізацыямі, падбухторваюць да ўзброенага выступлення або прабуюць сілай змяніць рэспубліканскую форму кіраўніцтва дзяржавай.

Законапраекты прыняты палатай дэпутатаў большасцю 408 галасоў супроць 179.

Тэатральная зала **клуба металістаў.**
вул. Кірава, 12, тэл. 21-830.
СПЕКТАКЛІ АБЛАСНОГА ТЭАТРА **МУЗКАМЕДЫІ**
Заходняй вобласці
СЁННЯ **„ЦЫГАНСКАЯ ЛЮБОВЬ“**
музкамедыя ў 3-х дзеях. муз. **Легара.**
Пачатак роўна ў 9 гадзін вечара.
Прымаюцца заяўкі на калектыўнае наведванне і пастаянныя месцы на ільготных умовах.
Каса адкрыта з 12 да 2 г. дня і з 5 да 9 гадзін вечара.

Першы Беларускі дзяржаўны тэатр БДТ-1	СЁННЯ ВЕЛІКАДУШНЫ. Пачатак у 8 г. веч. Білеты прадаюцца ў касе тэатра
ГУКАВЫ КІНОТЭАТР «Чырвоная зорка»	КАЛЯРОВЫЯ ГУКАВЫЯ ЗАМЕЖНЫЯ ФІЛЬМЫ
ГУКАВЫ КІНОТЭАТР «ПРОЛЕТАРЫЙ»	Гукавы мастацкі фільм ПРЫГОЖАЕ ЖЫЦЦЁ
ГУКАВЫ КІНОТЭАТР «Інтэрнацыянал»	Гукавая камедыя МАРЫЯНЕТКІ
КІНО СПАРТАК	Замежны мастацкі фільм ТАЙФУН драма ў 9 частках

МЯНЯЮ пакой
14 кв. м. у цэнтры з усімі выгодамі на 1 большы або на 2 меншыя.
Совецкая, 81-1, ЗАРАГАЦКІ, тэл. № 22-140.

ЗБЫТАВОЕ КІРАЎНІЦТВА ВЫДАВЕЦТВА **„СТАНДАРТГИЗ“**
Москва, Рыбный пер., 2, ком. 28
АДКРЫТ ПРЫЁМ ПАДПІСКІ
1936 г. НА 1936 г.
ЖУРНАЛЫ
„ПЛАНОВОЕ ХОЗЯЙСТВО“
Орган Дзяржплана і ЦУНХУ СССР.
Журнал разлічан на кіруючых работнікаў планавых і гаспадарчых органаў, эканамістаў і партыйны актыў.
Выходзіць 12 раз у год.
Падпісная цана: на год — 36 руб., на 6 мес.—18 руб.
„ПЛАН“
Орган Дзяржплана і ЦУНХУ СССР.
Журнал разлічан на работнікаў планавых і ўчотных органаў, інжынераў, тэхнікаў, эканамістаў, студэнтаў планава-эканамічных навучальных устаноў.
Выходзіць 24 разы ў год.
Падпісная цана: на год—24 руб., на 6 мес.—12 руб.
Падпіска прымаецца усімі паштовымі аддзяленнямі.

На падставе пастановы ўрада
БЕЛКОМУНБАНК
справодзіць **УЧОТ БУДАЎНІЦТВА** па становішчу на 1-XII 1935 г.
Усе забудоўшчыкі па новаму будаўніцтву—жыллёваму, комунальнаму і культурна-бытавому—як пачатаму ў 1935 годзе, так і пераходзячаму з мінулых гадоў, а таксама зданаму ў эксплаатацыю на працягу I, II і III кварталаў г. г.,
абавязаны прадставіць у Белкомунбанк справаздачнасць па форме № 13-а за лістапад месяц не пазней 10-XII г. г. ў 2-х экземплярах.
Забудоўшчыкі, не прадставіўшыя справаздачнасці к устаноўленаму тэрміну, **будуць аштрафаваны і прыцягнуты да адказнасці.**
БЕЛКОМУНБАНК.

Адкрыта падпіска на 1936 г.
„САМОЛЕТ“
Орган ЦС Асоавіяхіма.
Штомесячны ілюстраваны навукова-папулярны авіяцыйна-тэхнічны журнал.
Падпісная цана: 12 мес. — 9 р., 6 мес. — 4 р. 50 к., 3 мес. — 2 р. 25 к.
„ХИМИЯ и ОБОРОНА“
Штомесячны масавы журнал па пытаннях хіміі і супроцьпаветранай абароны, орган ЦС Асоавіяхіма.
Падпісная цана: 12 мес. — 6 р., 6 мес. — 3 р., 3 мес. — 1 р. 50 к.
„ВОРОШИЛОВСКИЙ СТРЕЛОК“
Штомесячны масавы папулярны, спартыўна-стралковы і ваенна-тэхнічны журнал.
Орган ЦС Асоавіяхіма.
Падпісная цана: 12 мес. — 4 р. 80 к., 6 мес. — 2 р. 40 к., 3 мес. — 1 р. 20 к.
Падпіску накіроўвайце паштовым пераводам: Москва, 6, Страстной бульвар. 11. Жургазоб'единение, або здавайце інструктарам і ўпаўнаважаным журнальна-газетнага аб'яднання на месцах. Падпіска таксама прымаецца ўсюды поштай і аддзяленнямі Саюздрука.
Жургазаб'яднанне.

На падставе загадаў трэста «Лесбел» ад 15 лістапада 1935 г. і тураўскага леспрамгаса ад 19 лістапада 1935 г.
ОРС тураўскага леспрамгаса
ліквідуецца.
Усе прадпрыемствы, установы і асобы, маючыя прэтэнзіі да ОРС'а, павінны прад'явіць іх ліквідкому да 10 снежня 1935 г.
Пасля ўказанага тэрміну ніякія прэтэнзіі прымацца не будуць.
ЛІКВІДКОМ.

ЗГУБЛЕНЫЯ І ЎКРАДЗЕНЫЯ ДАКУМЕНТЫ ЛІЧЫЦЬ НЕСАПРАЎДНЫМІ
КАМЕНЕВА А. В. — пашпарт, МЕЛЯШКЕВІЧ В. А. — метрычны выпіс, АЎРУКІНА Р. Ю. — пропуск на фабрыку «Октябрь», СЛЕСАРЭНКА І. Л. — пашпарт, РАМАНОЎСКІ М. К.—пашпарт, РЭМЕНЧЫК А. І. — пашпарт, ХОДАН І. З. — вайсковы білет, СТАЛЯРОВА С. А. — пашпарт, МАКАРАВА К. П. — пашпарт, КОМАР В. А. — пашпарт, ЗУБАРАЎ І. П. — пашпарт, ЗВАГАЛЬСКІ І. А. — профбілет, РАМАНОЎСКІ М. К. — вайсковы білет, КЛІМОВІЧ А. А. — пашпарт,

ЗАГАД
ПА НАРОДНАМУ КАМІСАРЫЯТУ АСВЕТЫ БССР
19 лістапада 1935 г *г. Менск*
За сістэматычнае непрадстаўленне статыстычных даных па **Бягомльскаму раёну**, за непрадстаўленне ўчотнага матэрыялу к пачатку навучальнага года (даныя па школах, фонды зарплаты на трэці квартал і ўчот дзяцей, падлягаючых усеагульнаму навучанню), што прывяло да зрыву складання кантрольных лічбаў па раённаму плану на 1936 год,—загадваю: загадчыка Бягомльскага райАНА тав. **Пінскага** аддаць пад суд.
Папярэдзіць загадчыкаў Бешанковіцкага, Лельчыцкага і Грэскага райАНА, што, калі яны не прадставяць усіх учотных даных, за іх будуць прыняты тыя-ж меры спагнання.
Прапанаваць усім загадчыкам райАНА праверыць і ліквідаваць усякую запазычанасць па адчотнасці НКА.
Нам. наркома асветы БССР ЛЯШЧЫНСКІ.

В-ва „МОЛОДАЯ ГВАРДИЯ“
КОГИЗ
АДКРЫТА ПАДПІСКА на 1936 г.
на літаратурна-мастацкі і культурна-палітычны двухтыднёвы журнал ЦК ВЛКСМ для сялянскай моладзі
„МОЛОДОЙ КОЛХОЗНИК“
«Молодой колхозник» — адзіны масавы журнал ЦК комсамола для вясковай моладзі. Ён дапамагае выхаванню з моладзі культурных і смелых байцоў за справу Леніна—Сталіна.
У журнале прымаюць удзел: **М. Прышвін, Ф. Панфёраў, К. Паўстоўскі, В. Стаўскі, А. Новікаў-Прыбой, В. Шклоўскі, Пантэлеймон Раманаў, Арцём Весёлы, Е. Перміцін, Г. Нікіфараў, Н. Асееў, С. Кірсанаў, А. Безыменскі, М. Ісакоўскі, А. Жараў, І. Уткін, М Розенфельд, С. Дзікоўскі** і інш.
«Молодой колхозник» друкуе апавяданні герояў Совецкага Саюза аб выхаванні сілы волі, мужнасці, бясстрашнасці.
У журнале друкуюцца нарысы і фельетоны на хвалюючыя сялянскую моладзь тэмы.
Майстры спорту даюць парады пачынаючым спартсменам.
Дзеячы навукі расказваюць аб апошніх навуковых дасягненнях.
У журнале друкуецца цікавая хроніка розных навін у нас і заграніцай.
«Молодой колхозник» багата ілюстраваны.
ПАДПІСНАЯ ЦАНА: на 12 мес.—12 руб., на 6 мес. — 6 руб. на 3 мес. — 3 руб. Цана асобнага нумара — 50 кап.
ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА: усімі аддзяленнямі, магазінамі, кіёскамі, упаўнаважанымі КОГИЗ'а і ўсюды на пошце.

На падставе пастановы прэзідыума праўлення Белкаапсаюза ад 27 лістапада 1935 г.,
БАБРУЙСКАЯ МІЖРАЁННАЯ БАЗА БЕЛКААПСАЮЗА
з 1 снежня ЛІКВІДУЕЦЦА.
Усе ўстановы і асобы, маючыя прэтэнзіі, могуць іх прад'явіць ліквідкому **да 20 снежня гэтага года.**
Пасля гэтага тэрміну ніякія прэтэнзіі прымацца не будуць.
Адрас ліквідкома: **гор. Бабруйск, вул. Дзержынскага (супроць хлебазавода).**
ЛІКВІДКОМ МІЖРАЁННАЙ БАЗЫ БКС.

ТЭЛЕФОНЫ РЭДАКЦЫІ: Габінет рэдактара — 21-352. Габінет нам. рэдактара — 25-188. Сакратарыят — 20-830. Прамысловы аддзел — 21-356. Аддзел мясцовай інфармацыі—25-189. Партыйны аддзел- 21-353. Сельскагаспадарчы аддзел 21-846. Аддзел асветы, літаратуры і мастацтва — 23-955. Аддзел пісем—21-399. Загадчык выдавецтва — 21-845. Бухгалтэрыя — 21-835. Аддзел аб'яў — 21-360. **АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕЦТВА: МЕНСК, Совецкая, 63.**

Друкарня газеты «Звязда», Менск, Совецкая, 63.

Уп. Галоўлітбела № Г—4169.

Тыраж 97966 экз